

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 222

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 17 iunie 1998

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE ȘI LEGI			
629/1997. — Decret privind supunerea spre ratificare Parlamentului a aderării României la Convenția Națiunilor Unite pentru combaterea deșertificării în țările afectate grav de secetă și/sau de deșertificare, în special în Africa, adoptată la Paris la 17 iunie 1994	2	Republica Populară Chineză privind extrădarea, semnat la București la 1 iulie 1996.....	25
111. — Lege pentru aderarea României la Convenția Națiunilor Unite pentru combaterea deșertificării în țările afectate grav de secetă și/sau de deșertificare, în special în Africa, adoptată la Paris la 17 iunie 1994	2	118. — Lege pentru ratificarea Tratatului dintre România și Republica Populară Chineză privind extrădarea, semnat la București la 1 iulie 1996.....	26
Convenția Națiunilor Unite pentru combaterea deșertificării în țările afectate grav de secetă și/sau de deșertificare, în special în Africa	3-24	Tratat între România și Republica Populară Chineză privind extrădarea.....	26-29
198. — Decret privind promulgarea Legii pentru aderarea României la Convenția Națiunilor Unite pentru combaterea deșertificării în țările afectate grav de secetă și/sau de deșertificare, în special în Africa, adoptată la Paris la 17 iunie 1994	25	205. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Tratatului dintre România și Republica Populară Chineză privind extrădarea, semnat la București la 1 iulie 1996	30
★			
29. — Decret privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Tratatului dintre România și		214. — Decret privind conferirea medaliei „Crucea comemorativă a celui de-al doilea război mondial, 1941—1945”.....	30
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		136. — Ordin al ministrului privatizării privind modificarea Ordinului ministrului privatizării nr. 60/1998 pentru aplicarea Normelor metodologice privind privatizarea societăților comerciale și vânzarea de active	31-32

DECRETE ȘI LEGI

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind supunerea spre ratificare Parlamentului a aderării României la Convenția Națiunilor Unite pentru combaterea deșertificării în țările afectate grav de secetă și/sau de deșertificare, în special în Africa, adoptată la Paris la 17 iunie 1994

În temeiul art. 91 alin. (1) și al art. 99 din Constituția României, precum și al art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului și/sau de deșertificare, în special în Africa, adoptată la aderarea României la Convenția Națiunilor Unite pentru Paris la 17 iunie 1994, și se dispune publicarea prezentului combaterea deșertificării în țările afectate grav de secetă decret în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

București, 8 decembrie 1997.
Nr. 629.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aderarea României la Convenția Națiunilor Unite pentru combaterea deșertificării în țările afectate grav de secetă și/sau de deșertificare, în special în Africa, adoptată la Paris la 17 iunie 1994

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — România aderă la Convenția Națiunilor Unite pentru combaterea deșertificării în țările afectate grav de secetă și/sau de deșertificare, în special în Africa, adoptată la Paris la 17 iunie 1994.

Art. 2. — La propunerea Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, a Ministerului Agriculturii și Alimentației, a Academiei Române și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură, Guvernul va stabili, în termen de 90 de zile de la

intrarea în vigoare a prezentei legi, cadrul instituțional operativ pentru asigurarea coordonării, la nivel național, a măsurilor necesare punerii în aplicare a prevederilor convenției, în conformitate cu prevederile art. 8 alin. 1 și ale art. 14 alin. 2 din aceasta, precum și ale art. 5 lit. a) și ale art. 8 din anexa nr. IV la convenție de aplicare a acesteia pentru regiunea nord-mediteraneană.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 21 aprilie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
OLIVIU GHERMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 18 mai 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ANDREI IOAN CHILIMAN

București, 5 iunie 1998.
Nr. 111.

CONVENȚIA NAȚIUNILOR UNITE
pentru combaterea deșertificării în țările afectate grav de secetă și/sau de deșertificare,
în special în Africa*)

Părțile la prezenta convenție, afirmând că ființele umane din zonele afectate sau amenințate se află în centrul preocupărilor pentru combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei, făcându-se ecoul preocupării stăruitoare a comunității internaționale, incluzând state și organizații internaționale, față de efectele negative ale deșertificării și secetei, conștiente că zonele aride, semiaride și uscat-subumede constituie, împreună, o parte semnificativă din suprafața uscatului Pământului și sunt locul de viață și sursa mijloacelor de existență pentru o mare parte a populației sale, recunoscând că deșertificarea și seceta sunt probleme de dimensiune globală, prin aceea că ele afectează toate regiunile globului, și că este necesară acțiunea unită a comunității internaționale pentru combaterea deșertificării și/sau reducerea efectelor secetei, constatând numărul ridicat al țărilor în curs de dezvoltare, în special al țărilor cel mai puțin dezvoltate, printre cele care sunt grav afectate de secetă și/sau de deșertificare și consecințele deosebit de tragice ale acestor fenomene în Africa, constatând, de asemenea, că deșertificarea este cauzată de interacțiunile complexe dintre factorii fizici, biologici, politici, sociali, culturali și economici, luând în considerare impactul comerțului și aspectele relevante ale relațiilor economice internaționale asupra capacității țărilor afectate de a combate deșertificarea în mod corespunzător, conștiente că o creștere economică durabilă, dezvoltarea socială și eradicarea sărăciei constituie priorități ale țărilor în curs de dezvoltare afectate, în special în Africa, și sunt esențiale pentru satisfacerea obiectivelor durabilității, preocupate de faptul că deșertificarea și seceta afectează dezvoltarea durabilă, prin interrelațiile lor cu probleme sociale importante, cum sunt: sărăcia, situația precară a sănătății și hranei, lipsa securității alimentare și cele ce decurg din migrarea, strămutarea persoanelor și dinamica demografică, apreciind importanța eforturilor anterioare și experiența statelor și a organizațiilor internaționale în combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei, în special în realizarea Planului de acțiune pentru combaterea deșertificării, care a fost adoptat de Conferința Națiunilor Unite asupra deșertificării în anul 1977, conștiente că, cu toate eforturile din trecut, progresul în combaterea deșertificării și în reducerea efectelor secetei nu a fost pe măsura așteptărilor și că este necesară o abordare nouă și mai eficientă, la toate nivelurile, în contextul dezvoltării durabile, recunoscând valabilitatea și oportunitatea deciziilor adoptate de Conferința Națiunilor Unite asupra mediului și dezvoltării, în special ale prevederilor Agendei 21 și ale cap. 12 al acesteia, care prevede o bază pentru combaterea deșertificării, reafirmând, în această lumină, angajamentele țărilor dezvoltate, care sunt cuprinse în paragraful 13 al cap. 33 din Agenda 21, reamintind Rezoluția 47/188 a Adunării Generale, în special prioritatea stabilită în acest document pentru Africa, și toate celelalte rezoluții, decizii și programe ale Națiunilor Unite asupra deșertificării și secetei, precum și declarațiile relevante ale țărilor africane și ale celor din alte regiuni, reafirmând Declarația de la Rio asupra mediului și dezvoltării, care, în Principiul 2, statuează că, în concordanță cu Carta Națiunilor Unite și cu principiile dreptului internațional, statele au dreptul suveran de a exploata propriile lor resurse în conformitate cu propriile politici de mediu și de dezvoltare, precum și responsabilitatea de a asigura ca activitățile aflate sub jurisdicția sau controlul lor să nu prejudicieze mediul altor state sau al zonelor aflate dincolo de limitele jurisdicției naționale, recunoscând că guvernele naționale joacă un rol decisiv în combaterea deșertificării și în reducerea efectelor secetei și că progresul în această privință depinde de aplicarea locală a programelor de acțiune în zonele afectate, recunoscând, de asemenea, importanța și necesitatea cooperării internaționale și parteneriatului în combaterea deșertificării și în reducerea efectelor secetei, recunoscând, în plus, importanța asigurării pentru țările în curs de dezvoltare afectate, în special din Africa, a mijloacelor eficiente, *inter alia*, a resurselor financiare substanțiale, incluzând finanțare nouă și suplimentară, precum și a accesului la tehnologie, fără de care le-ar fi dificil să își îndeplinească angajamentele din această convenție, exprimând îngrijorarea asupra impactului deșertificării și al secetei în țările afectate din Asia Centrală și Transcaucazia, insistând asupra rolului important jucat de femei în regiunile afectate de deșertificare și/sau de secetă, în special în zonele rurale ale țărilor în curs de dezvoltare, precum și asupra importanței asigurării participării depline atât a bărbaților, cât și a femeilor, la toate nivelurile, la programele pentru combaterea deșertificării și pentru reducerea efectelor secetei,

*) Traducere.

subliniind rolul special al organizațiilor neguvernamentale și al altor grupuri majore în programele pentru combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei,

ținând seama de relația dintre deșertificare și alte probleme de mediu de dimensiune globală, cu care se confruntă comunitățile internaționale și naționale,

ținând, de asemenea, seama de contribuția pe care combaterea deșertificării o poate avea pentru realizarea obiectivelor Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, ale Convenției asupra diversității biologice și ale altor convenții din domeniul mediului,

apreciind că strategiile pentru combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei vor fi de cea mai mare eficiență, dacă se bazează pe examinarea sistematică, profundă, și pe cunoașterea științifică, riguroasă, și dacă sunt reevaluate continuu,

recunoscând nevoia urgentă de îmbunătățire a eficienței și a coordonării cooperării internaționale pentru facilitarea punerii în aplicare a planurilor și a priorităților naționale,

hotărâte să acționeze corespunzător pentru combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei, spre binele generațiilor prezente și viitoare,

au convenit după cum urmează:

PARTEA I

Introducere

ARTICOLUL 1

Folosirea termenilor

Pentru scopurile prezentei convenții:

a) *deșertificare* înseamnă degradarea terenului în zone aride, semiaride și uscat-subumede, cauzată de diverși factori, incluzând variațiile climatice și activitățile umane;

b) *combaterea deșertificării* include activități care sunt parte a exploataării integrate a teritoriului în zonele aride, semiaride, uscat-subumede pentru dezvoltarea durabilă și care au ca scop:

- (i) prevenirea și/sau reducerea degradării terenului;
- (ii) reabilitarea terenului parțial degradat; și
- (iii) amenajarea terenului deșertificat;

c) *secetă* înseamnă fenomenul natural care apare când precipitațiile au fost semnificativ inferioare nivelurilor înregistrate normal, cauzând serioase dezechilibre hidrologice care afectează negativ sistemele de producere a resurselor terestre;

d) *reducerea efectelor secetei* înseamnă activități legate de prognoza secetei și care au ca scop atenuarea vulnerabilității societății și a sistemelor naturale față de secetă, în cadrul luptei împotriva deșertificării;

e) *teren* înseamnă sistemul terestru bioproductiv, care cuprinde solul, vegetația, alte forme de viață și procesele ecologice și hidrologice care au loc în interiorul sistemului;

f) *degradarea terenului* înseamnă reducerea sau pierderea, în zonele aride, semiaride și uscat-subumede, a productivității biologice sau economice și a complexității terenurilor de cultură neirigate, a terenurilor de cultură irigate ori a pajiștilor, pășunilor, pădurilor și terenurilor împădurite, determinată de utilizarea terenurilor sau de un proces ori de o combinație de procese, incluzând procese generate de activități umane și de moduri de locuire, ca de exemplu:

- (i) eroziunea solului, cauzată de vânt și/sau de apă;
 - (ii) deteriorarea proprietăților fizice, chimice și biologice sau economice ale solului; și
 - (iii) dispariția pe termen lung a vegetației naturale;
- g) *zone aride, semiaride și uscat-subumede* înseamnă zonele, altele decât cele din regiunile polare și subpolare,

în care raportul dintre precipitațiile anuale și evapotranspirația potențială se situează între limitele 0,05—0,65;

h) *zone afectate* înseamnă zone aride, semiaride și/sau uscat-subumede, afectate sau amenințate de deșertificare;

i) *țări afectate* înseamnă țările ale căror suprafețe includ, în întregime sau parțial, zone afectate;

j) *organizație de integrare economică regională* înseamnă o organizație constituită din state suverane dintr-o regiune dată, care are competență în problemele reglementate de prezenta convenție și care a fost pe deplin autorizată, în conformitate cu prevederile sale interne, să semneze, să ratifice, să accepte, să aprobe sau să adere la prezenta convenție;

k) *părți-țări dezvoltate* înseamnă părți-țări dezvoltate și organizații de integrare economică regională constituite din țări dezvoltate.

ARTICOLUL 2

Obiectivul convenției

1. Obiectivul prezentei convenții este combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei în țările care se confruntă cu secetă gravă și/sau cu deșertificare, în special în Africa, prin acțiuni eficiente la toate nivelurile, sprijinite de înțelegeri de cooperare internațională și parteneriat în cadrul unei abordări integrate, în acord cu prevederile Agendei 21, în scopul de a contribui la realizarea unei dezvoltări durabile în zonele afectate.

2. Realizarea acestui obiectiv va implica strategii integrate, pe termen lung, care să se concentreze simultan, în zonele afectate, pe ameliorarea productivității terenurilor și pe refacerea, conservarea și managementul durabil al resurselor de pământ și de apă, conducând la condiții de viață ameliorate, în special la nivelul comunității.

ARTICOLUL 3

Principii

Pentru realizarea obiectivului prezentei convenții și pentru aplicarea dispozițiilor sale, părțile se vor conduce, *inter alia*, după următoarele principii:

a) părțile trebuie să se asigure că deciziile privind conceperea și aplicarea programelor pentru combaterea deșertificării și/sau reducerea efectelor secetei sunt luate cu participarea populației și a comunităților locale și că, la cele mai înalte niveluri, este creat un cadru favorabil pentru a facilita acțiunea la nivel național și local;

b) părțile trebuie, într-un spirit de solidaritate internațională și parteneriat, să îmbunătățească cooperarea și coordonarea la nivel subregional, regional și internațional și să concentreze mai bine resursele financiare, umane, organizatorice și tehnice, acolo unde sunt necesare;

c) părțile trebuie să dezvolte, într-un spirit de parteneriat, cooperarea între toate nivelurile guvernamentale, comunitățile, organizațiile neguvernamentale și deținătorii de terenuri, pentru a se ajunge la o mai bună înțelegere a naturii și valorii solului și a resurselor de apă sărace în zonele afectate și pentru a acționa în direcția utilizării lor durabile; și

d) părțile trebuie să țină pe deplin seama de nevoile speciale și situațiile părților-țări în curs de dezvoltare afectate, în special ale celor mai puțin dezvoltate dintre acestea.

PARTEA a II-a

Dispoziții generale

ARTICOLUL 4

Obligații generale

1. Părțile își vor îndeplini obligațiile impuse de prezenta convenție, individual sau împreună, fie prin înțelegerile bilaterale și multilaterale existente sau viitoare, fie printr-o combinare a acestora, după caz, subliniind necesitatea coordonării eforturilor și a dezvoltării unei strategii coerente pe termen lung, la toate nivelurile.

2. În îndeplinirea obiectivului prezentei convenții, părțile:

a) vor adopta o concepție integrată în abordarea aspectelor fizice, biologice și socioeconomice ale proceselor deșertificării și secetei;

b) vor acorda atenția cuvenită, în cadrul organismelor internaționale regionale și globale competente, situației părților-țări în curs de dezvoltare afectate, în privința comerțului internațional, înțelegerilor comerciale și contractării de datorii, în scopul creării unui mediu economic internațional favorabil, care să conducă la promovarea unei dezvoltări durabile;

c) vor integra strategiile pentru eradicarea sărăciei în eforturile pentru combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei;

d) vor promova cooperarea între părțile-țări afectate, în domeniile protecției mediului și ale conservării solului și resurselor de apă, în măsura în care ele au legătură cu deșertificarea și seceta;

e) vor consolida cooperarea subregională, regională și internațională;

f) vor coopera în cadrul organizațiilor interguvernamentale competente;

g) vor stabili mecanisme instituționale, după caz, acordând atenție necesității evitării paralelismelor; și

h) vor încuraja utilizarea mecanismelor și a înțelegerilor financiare bilaterale și multilaterale existente, care mobilizează și canalizează resurse financiare substanțiale spre părțile-țări în curs de dezvoltare afectate, pentru combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei.

3. Părțile-țări în curs de dezvoltare afectate pot primi asistență, în scopul aplicării prezentei convenții.

ARTICOLUL 5

Obligații ale părților afectate

Pe lângă obligațiile ce le revin potrivit art. 4, părțile-țări afectate se angajează:

a) să acorde prioritatea cuvenită combaterii deșertificării și reducerii efectelor secetei și să aloce resursele adecvate, potrivit situațiilor și posibilităților lor;

b) să stabilească strategii și priorități în cadrul planurilor și/sau al politicilor de dezvoltare durabilă, pentru combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei;

c) să abordeze cauzele profunde ale deșertificării și să acorde atenție specială factorilor socioeconomi care contribuie la procesele de deșertificare;

d) să stimuleze formarea conștiinței publice și să faciliteze participarea populațiilor locale, mai ales a femeilor și a tinerilor, cu sprijinul organizațiilor neguvernamentale, la eforturile pentru combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei; și

e) să creeze un cadru favorabil prin consolidarea, după caz, a legislației pertinente existente și, acolo unde această legislație nu există, prin adoptarea de noi legi și stabilirea politicilor pe termen lung și a programelor de acțiune.

ARTICOLUL 6

Obligații ale părților-țări dezvoltate

Pe lângă obligațiile generale ce le revin potrivit art. 4, părțile-țări dezvoltate se angajează:

a) să sprijine activ, după cum au convenit, individual sau împreună, eforturile părților-țări în curs de dezvoltare afectate, în special ale celor din Africa și ale țărilor cel mai puțin dezvoltate, pentru combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei;

b) să furnizeze resurse financiare substanțiale și alte forme de sprijin pentru susținerea concretă a părților-țări în curs de dezvoltare afectate, în special a celor din Africa, în elaborarea și aplicarea propriilor lor planuri și strategii pe termen lung, pentru combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei;

c) să favorizeze mobilizarea de fonduri noi și suplimentare în conformitate cu art. 20 paragraful 2 b);

d) să încurajeze mobilizarea de fonduri din sectorul privat și alte surse neguvernamentale; și

e) să promoveze și să faciliteze accesul părților-țări afectate, în special al părților-țări în curs de dezvoltare afectate, la tehnologiile, cunoștințele și know-how corespunzătoare.

ARTICOLUL 7

Priorități pentru Africa

În aplicarea prezentei convenții, părțile vor acorda prioritate părților-țări africane afectate, având în vedere situația specială din această regiune, fără să neglijeze părțile-țări în curs de dezvoltare din alte regiuni.

ARTICOLUL 8

Relații cu alte convenții

1. Părțile vor încuraja coordonarea activităților care se realizează în virtutea prezentei convenții și a altor acorduri internaționale relevante, în special Convenția-cadru a Națiunilor Unite privind schimbările climatice și Convenția asupra diversității biologice, dacă ele sunt părți la acestea, pentru a obține maximum de beneficiu din activitățile ce se

desfășoară în virtutea fiecărui acord, evitându-se, în același timp, dublarea eforturilor. Părțile vor încuraja realizarea de programe comune, în special în domeniile: cercetare, învățământ, observare sistematică, strângerea și schimbul de informații, în măsura în care astfel de activități pot contribui la îndeplinirea obiectivelor respectivelor acorduri.

2. Dispozițiile prezentei convenții nu vor afecta drepturile și obligațiile unei părți, care decurg dintr-un acord bilateral, regional sau internațional, încheiat de aceasta înaintea intrării în vigoare a prezentei convenții.

PARTEA a III-a

Programe de acțiune, cooperarea științifică și tehnică și măsuri de susținere

Secțiunea 1

Programe de acțiune

ARTICOLUL 9

Abordare generală

1. În îndeplinirea obligațiilor lor, potrivit art. 5, părțile-țări în curs de dezvoltare afectate și oricare altă parte-țară afectată, în cadrul anexei sale de implementare regională sau în alt mod, care au notificat în scris Secretariatul permanent despre intenția lor de a elabora un program național de acțiune, vor elabora, vor face publice și vor aplica, după caz, programe naționale de acțiune, care folosesc și se structurează, în măsura în care este posibil, pe planurile și pe programele relevante existente, care s-au bucurat de succes, și pe programele de acțiune subregionale și regionale, ca element central al strategiei pentru combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei. Astfel de programe vor fi actualizate printr-un proces participativ permanent, pe baza învățămintelor din acțiunile de teren, precum și pe baza rezultatelor cercetării. Elaborarea programelor naționale de acțiune va fi strâns interconectată cu alte eforturi, în direcția formulării politicilor naționale pentru dezvoltare durabilă.

2. La furnizarea diferitelor forme de asistență de către părțile-țări dezvoltate, în virtutea prevederilor art. 6, se va acorda prioritate sprijinirii, după cum s-a convenit, a programelor de acțiune naționale, subregionale și regionale ale părților-țări în curs de dezvoltare afectate, în special celor din Africa, fie direct, fie prin intermediul organizațiilor multilaterale competente sau în ambele moduri.

3. Părțile vor încuraja organismele, fondurile și programele din sistemul Organizației Națiunilor Unite și alte organizații interguvernamentale competente, instituțiile academice, comunitatea științifică și organizațiile neguvernamentale, dispuse să coopereze, conform mandatului și capacităților lor, și să sprijine elaborarea, aplicarea și supravegherea programelor de acțiune.

ARTICOLUL 10

Programe naționale de acțiune

1. Scopul programelor naționale de acțiune este de a identifica factorii care contribuie la deșertificare și măsurile practice necesare pentru combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei.

2. Programele naționale de acțiune vor preciza atribuțiile ce revin guvernului, comunităților locale și utilizatorilor de

teren, precum și resursele disponibile și necesare. *Inter alia*, programele naționale:

a) vor încorpora strategiile pe termen lung pentru combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei, vor pune accentul pe aplicarea lor și vor fi integrate cu politicile naționale pentru dezvoltare durabilă;

b) vor permite efectuarea de modificări, ca răspuns la schimbarea situațiilor, și vor fi suficient de flexibile, la nivel local, pentru a se adapta la diferite condiții socioeconomice, biologice și geofizice;

c) vor acorda atenție specială aplicării măsurilor preventive pentru terenurile care nu sunt încă degradate sau care sunt doar ușor degradate;

d) vor consolida capacitățile naționale climatologice, meteorologice și hidrologice și mijloacele pentru a asigura avertizarea, din timp, asupra secetei;

e) vor promova politici și vor consolida structurile instituționale care dezvoltă cooperarea și coordonarea, într-un spirit de parteneriat, între comunitatea donatorilor, guverne, la toate nivelurile, populații locale și grupuri comunitare, și vor facilita accesul populațiilor locale la informațiile și tehnologia corespunzătoare;

f) vor prevedea participarea efectivă, la nivel local, național și regional, a organizațiilor neguvernamentale și a populației locale, atât femei, cât și bărbați, în special a utilizatorilor de resurse, incluzând fermierii, păstorii și organizațiile lor reprezentative, la politica de planificare, la elaborarea deciziilor, precum și la aplicarea și analiza programelor naționale de acțiune; și

g) vor cere analiza periodică și prezentarea de rapoarte asupra progreselor realizate în aplicarea lor.

3. Pentru prevenirea și reducerea efectelor secetei, programele naționale de acțiune pot include, *inter alia*, toate sau o parte dintre următoarele măsuri:

a) instituirea și/sau consolidarea, după caz, a sistemelor de avertizare din timp, incluzând facilități locale și naționale și sisteme comune, la nivel subregional și regional, precum și mecanisme pentru sprijinirea persoanelor care au migrat din cauza condițiilor de mediu;

b) consolidarea măsurilor de prevenire și de gestionare a situațiilor de secetă, incluzând planuri de intervenție în caz de secetă, la nivel local, național, subregional și regional, care iau în considerare prognozele climatice sezoniere și anuale;

c) crearea și/sau consolidarea, după caz, a sistemelor de securitate alimentară, incluzând facilități de stocare și comercializare, în special în zonele rurale;

d) stabilirea de proiecte pentru mijloace de existență alternative care ar putea asigura venituri în zonele vulnerabile la secetă; și

e) dezvoltarea de programe durabile de irigație atât pentru culturi, cât și pentru zootehnie.

4. Luând în considerare condițiile și cerințele specifice pentru fiecare parte-țară afectată, programele naționale de acțiune includ, după caz, *inter alia*, în parte sau în totalitate, măsuri din următoarele domenii prioritare, dacă au legătură cu combaterea deșertificării și cu reducerea efectelor secetei în zonele afectate și cu populațiile lor: promovarea mijloacelor de existență alternative și ameliorarea mediilor economice naționale, în vederea consolidării programelor ce vizează eradicarea sărăciei și asigurarea securității alimentare; dinamica demografică; managementul durabil al resurselor naturale; practicile agriculturii durabile; exploatarea și utilizarea eficientă a diverselor surse de

energie; cadrul juridic și instituțional; consolidarea capacităților pentru evaluarea și observarea sistematică, incluzând servicii hidrologice și meteorologice, precum și construirea capacității, educarea și sensibilizarea publicului.

ARTICOLUL 11

Programe de acțiune subregionale și regionale

Părțile-țări afectate se vor consulta și vor coopera pentru elaborarea, după caz, în conformitate cu anexele de implementare regionale pertinente, a programelor de acțiune subregionale și/sau regionale pentru a armoniza, a completa și a mări eficiența programelor naționale. Dispozițiile art. 10 se vor aplica, *mutatis mutandis*, la programele subregionale și regionale. Această cooperare poate include programe convenite de comun acord pentru managementul durabil al resurselor naturale transfrontiere, pentru cooperarea științifică și tehnică și pentru consolidarea instituțiilor competente.

ARTICOLUL 12

Cooperarea internațională

Părțile-țări afectate, în colaborare cu alte părți și cu comunitatea internațională, vor coopera pentru asigurarea promovării unui mediu internațional care să permită aplicarea convenției. Această cooperare va acoperi, de asemenea, domenii ale transferului de tehnologie, precum și cercetarea și dezvoltarea științifică, colectarea și diseminarea informației și resursele financiare.

ARTICOLUL 13

Sprijinul pentru elaborarea și aplicarea programelor de acțiune

1. Măsurile pentru sprijinirea programelor de acțiune, potrivit art. 9, includ, *inter alia*:

a) cooperare financiară, pentru a asigura programelor de acțiune o previzibilitate de natură să permită planificarea necesară pe termen lung;

b) elaborarea și utilizarea mecanismelor de cooperare, care să consolideze sprijinul la nivel local, incluzând acțiuni ale organizațiilor neguvernamentale, pentru promovarea transpunerii, acolo unde este cazul, a activităților încununate de succes din programele-pilot;

c) flexibilitate crescută în conceperea, finanțarea și aplicarea proiectelor, în conformitate cu abordarea experimentală, iterativă, indicată pentru o acțiune participativă la nivelul comunităților locale; și

d) după caz, proceduri administrative și financiare, care să mărească eficiența cooperării și a programelor de sprijin.

2. În situația în care se prevede un astfel de sprijin pentru părțile-țări în curs de dezvoltare afectate, se va acorda prioritate părților-țări africane și părților-țări cel mai puțin dezvoltate.

ARTICOLUL 14

Coordonarea în procesul de elaborare și de aplicare a programelor de acțiune

1. În procesul de elaborare și de aplicare a programelor de acțiune, părțile vor lucra strâns împreună, direct și prin intermediul organizațiilor interguvernamentale competente.

2. Părțile vor dezvolta mecanisme operaționale, în mod deosebit la nivel național și regional, pentru a asigura o

coordonare cât mai deplin posibilă între părțile-țări dezvoltate, părțile-țări în curs de dezvoltare și organizațiile interguvernamentale și neguvernamentale competente, în scopul de a evita paralelismele, de a armoniza intervențiile și demersurile și de a maximiza efectele asistenței. În cadrul părților-țări în curs de dezvoltare afectate se va acorda prioritate coordonării activităților care privesc cooperarea internațională, în scopul utilizării eficiente, la maximum, a resurselor, asigurării unei asistențe adecvate și al facilitării realizării programelor naționale de acțiune și a priorităților, conform prezentei convenții.

ARTICOLUL 15

Anexe privind aplicarea regională

Elementele ce vor fi încorporate în programele de acțiune vor fi selecționate și adaptate în funcție de factorii socioeconomi, geografici și climatici, caracteristici părților-țări sau regiunilor afectate, precum și în funcție de nivelul lor de dezvoltare. Liniile directoare pentru pregătirea programelor de acțiune, precizând orientarea și conținutul lor pentru diferite regiuni și subregiuni, sunt formulate în anexele privind aplicarea regională.

Secțiunea a 2-a

Cooperarea științifică și tehnică

ARTICOLUL 16

Colectarea, analiza și schimbul de informații

Părțile convin, potrivit capacităților lor proprii, să întreprindă și să coordoneze colectarea, analiza și schimbul de date și informații relevante, pe termen scurt și pe termen lung, pentru a asigura ținerea sub observație sistematică a degradării terenurilor în zonele afectate și pentru a înțelege mai bine și a evalua procesele și efectele secetei și ale deșertificării. Aceasta ar putea ajuta la realizarea, *inter alia*, a avertizării timpurii și planificării prealabile pentru perioadele cu variații climatice adverse, într-o formă corespunzătoare pentru aplicarea practică de către utilizatori, la toate nivelurile, incluzând, în special, populațiile locale. În acest scop, după caz, părțile:

a) vor facilita și vor consolida funcționarea rețelei globale de instituții și înlesniri pentru colectarea, analiza și schimbul de informații, precum și pentru observarea sistematică, la toate nivelurile, care, *inter alia*:

- (i) va urmări să utilizeze standarde și sisteme compatibile;
- (ii) va include date și locuri relevante, inclusiv din zone izolate;
- (iii) va utiliza și va disemina tehnologia modernă, pentru colectarea și transmiterea datelor, ca și pentru evaluarea degradării terenurilor; și
- (iv) va lega mai strâns centrele naționale, subregionale și regionale de date și informații cu sursele globale de informații;

b) vor asigura ca strângerea, analiza și schimbul de informații să se facă în interesul comunităților locale și al celor care elaborează deciziile, în scopul soluționării problemelor specifice, și ca în aceste activități să fie implicate comunitățile locale;

c) vor sprijini și vor dezvolta, în continuare, programe și proiecte bilaterale și multilaterale, care vizează definirea, realizarea, evaluarea și finanțarea colectării, analizei și

schimbului de date și informații, incluzând, *inter alia*, seturi integrate de indicatori fizici, biologici, sociali și economici;

d) vor face uz deplin de capacitatea de expertiză a organizațiilor interguvernamentale și neguvernamentale competente, în special pentru a disemina informațiile și experiențele relevante în cadrul grupurilor interesate din diferite regiuni;

e) vor acorda deplină importanță colectării, analizei și schimbului de date socioeconomice și integrării lor cu datele fizice și biologice;

f) vor schimba și vor face disponibile, într-o manieră completă, deschisă și promptă, informațiile ce provin din toate sursele publice disponibile, care sunt relevante pentru combaterea deșertificării și pentru reducerea efectelor secetei; și

g) vor supune legislației și/sau politicilor lor naționale respective schimbul de informații cu privire la cunoștințele locale și tradiționale, asigurând protecția lor adecvată și prevăzând revenirea unei părți corespunzătoare din beneficiile rezultate din acestea populațiilor locale interesate, pe baze echitabile și în condițiile convenite de comun acord.

ARTICOLUL 17

Cercetare și dezvoltare

1. Părțile se angajează, în conformitate cu capacitățile lor, să promoveze cooperarea științifică și tehnică în domeniile combaterii deșertificării și reducerii efectelor secetei, prin intermediul instituțiilor corespunzătoare, naționale, subregionale, regionale și internaționale. În acest scop ele vor sprijini activitățile de cercetare, care:

a) contribuie la cunoașterea mai amplă a proceselor ce determină deșertificarea și seceta, a impactului și diferențierii factorilor cauzali, atât naturali, cât și umani, în scopul combaterii deșertificării, reducerii efectelor secetei și realizării unei productivități ameliorate, precum și în scopul unui management și al unei utilizări durabile a resurselor;

b) răspund unor obiective bine stabilite, abordează nevoile specifice ale populațiilor locale și conduc la identificarea și aplicarea soluțiilor care îmbunătățesc standardele de viață ale oamenilor din zonele afectate;

c) ocrotesc, integrează, întăresc și validează cunoștințele, experiența și practicile locale și tradiționale, asigurând, în conformitate cu legislația și/sau cu politicile lor naționale respective, că posesorii acestor cunoștințe vor beneficia direct, pe o bază echitabilă și în condiții convenite de comun acord, de orice utilizare comercială a acestor cunoștințe sau de orice dezvoltare tehnologică derivată din aceste cunoștințe;

d) dezvoltă și consolidează capacitățile de cercetare naționale, subregionale și regionale în cadrul părților-țări în curs de dezvoltare afectate, mai ales din Africa, incluzând dezvoltarea competențelor locale și consolidarea capacităților corespunzătoare, în special în țările cu o slabă bază de cercetare, acordând o atenție deosebită cercetării socioeconomice multidisciplinare și participative;

e) iau în considerare, acolo unde este relevant, relația dintre sărăcie și migrație, cauzate de factorii de mediu, și deșertificare;

f) promovează realizarea de programe de cercetare în comun, cu participarea organizațiilor de cercetare naționale, subregionale, regionale și internaționale, atât din sectoarele publice, cât și din cele private, pentru dezvoltarea tehnologiilor îmbunătățite, necostisitoare și accesibile, în vederea

dezvoltării durabile, prin participarea efectivă a populațiilor și a comunităților locale; și

g) măresc disponibilitatea resurselor de apă în zonele afectate, *inter alia*, prin mijloace de însămânțare a norilor.

2. Prioritățile de cercetare pentru regiuni și subregiuni particulare, care reflectă condiții locale diferite, trebuie să fie incluse în programele de acțiune. Conferința părților va analiza, periodic, prioritățile de cercetare, pe baza avizului Comitetului pentru Știință și Tehnologie.

ARTICOLUL 18

Transferul, achiziția, adaptarea și dezvoltarea tehnologiei

1. Părțile se angajează, în măsura în care convin de comun acord și în conformitate cu legislația și/sau cu politicile lor naționale, să promoveze, să finanțeze și/sau să faciliteze finanțarea transferului, achiziției, adaptării și dezvoltării tehnologiilor sănătoase ecologic, viabile economic și acceptabile social, care sunt importante pentru combaterea deșertificării și/sau reducerea efectelor secetei, în scopul de a contribui la realizarea dezvoltării durabile în zonele afectate. O astfel de cooperare se va realiza bilateral sau multilateral, după caz, făcându-se uz deplin de capacitatea de expertiză a organizațiilor interguvernamentale și neguvernamentale. În mod deosebit, părțile:

a) vor utiliza, din plin, sistemele și centrele de schimb de informații competente, existente la nivel național, subregional, regional și internațional, pentru diseminarea informațiilor despre tehnologiile disponibile, sursele lor, riscurile pentru mediul înconjurător și despre condițiile generale în care ele pot fi achiziționate;

b) vor facilita accesul, mai ales al părților-țări în curs de dezvoltare afectate, în condiții favorabile, incluzând condiții concesionale și preferențiale, după cum s-a convenit de comun acord, luând în considerare nevoia de a proteja drepturile de proprietate intelectuală, la tehnologiile cele mai potrivite pentru aplicarea lor practică la cerințele specifice ale populațiilor locale, acordând o atenție specială impactului social, cultural, economic și ecologic al unor astfel de tehnologii;

c) vor facilita cooperarea tehnologică între părțile-țări afectate, prin asistență financiară și alte mijloace corespunzătoare;

d) vor extinde cooperarea tehnologică cu părțile-țări în curs de dezvoltare afectate, incluzând, acolo unde este relevant, acțiuni comune, în special în sectoarele care oferă mijloace de asistență alternative; și

e) vor lua măsuri corespunzătoare pentru crearea condițiilor pieței interne și a instrumentelor stimulative, fiscale și de altă natură, în măsură să favorizeze dezvoltarea, transferul, achiziția și adaptarea tehnologiei corespunzătoare, a cunoștințelor, experienței și practicilor, incluzând măsuri pentru asigurarea protecției adecvate și efective a drepturilor de proprietate intelectuală.

2. În conformitate cu capacitățile lor proprii, cu legislația și/sau cu politicile lor naționale respective, părțile vor proteja, vor promova și vor utiliza, în special, tehnologii, cunoștințe, know-how și practici relevante, tradiționale sau locale, și, în acest scop, ele se angajează:

a) să inventarieze astfel de tehnologii, cunoștințe, know-how și practici și utilizările lor potențiale, cu participarea populațiilor locale, și să disemineze astfel de informații, după caz, în cooperare cu organizațiile interguvernamentale și neguvernamentale competente;

b) să asigure că astfel de tehnologii, cunoștințe, know-how și practici sunt protejate adecvat și că populațiile locale beneficiază direct, pe baze echitabile și după cum au convenit de comun acord, de orice utilizare comercială a acestora sau de orice dezvoltare tehnologică derivată din acestea;

c) să încurajeze și să sprijine activ îmbunătățirea și diseminarea unor asemenea tehnologii, cunoștințe, know-how și practici sau dezvoltarea de noi tehnologii bazate pe acestea; și

d) să faciliteze, după caz, adaptarea unor asemenea tehnologii, cunoștințe, know-how și practici pentru utilizare largă și, după caz, să le integreze cu tehnologia modernă.

Secțiunea a 3-a
Măsuri de susținere

ARTICOLUL 19

Construirea capacității, educația și conștientizarea publicului

1. Părțile recunosc importanța construirii capacității — prin aceasta înțelegându-se formarea instituțiilor, pregătirea și dezvoltarea capacităților competente, naționale și locale — în eforturile pentru combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei. Ele vor promova construirea capacității, după caz, prin:

a) participarea largă, la toate nivelurile, a populației locale, mai ales la nivel local, în special a femeilor și a tinerilor, în cooperare cu organizațiile neguvernamentale și locale;

b) consolidarea pregătirii și capacității de cercetare, la nivel național, în domeniul deșertificării și secetei;

c) stabilirea și/sau consolidarea sprijinului și extinderea serviciilor menite să disemineze metode tehnologice relevante și tehnici mai eficiente și prin pregătirea agenților de teren și a membrilor organizațiilor rurale în abordările participative, pentru conservarea și utilizarea durabilă a resurselor naturale;

d) încurajarea utilizării și diseminării cunoștințelor, know-how și practicilor populațiilor locale în programele de cooperare tehnică, oriunde este posibil;

e) adaptarea, acolo unde este necesar, a tehnologiei sănătoase ecologic, relevantă, și a metodelor tradiționale de agricultură și păstorit la condițiile socioeconomice moderne;

f) asigurarea unei pregătiri și tehnologii corespunzătoare în utilizarea surselor de energie alternativă, mai ales a resurselor regenerabile de energie, urmărindu-se, în mod deosebit, reducerea dependenței față de lemnul pentru foc;

g) cooperare, după cum s-a convenit de comun acord, pentru consolidarea capacității părților-țări în curs de dezvoltare afectate, în vederea elaborării și aplicării programelor în domeniul colectării, analizei și schimbului de informații, potrivit art. 16;

h) metode inovative de promovare a mijloacelor de viață alternative, incluzând pregătirea pentru noi calificări;

i) pregătirea celor care iau deciziile, a managerilor și a persoanelor care sunt responsabile cu strângerea și analiza datelor, diseminarea și utilizarea informațiilor, avertizarea din timp asupra condițiilor de secetă și cu producția alimentară;

j) o mai eficientă funcționare a instituțiilor naționale existente și a sistemelor juridice și, acolo unde este necesar, crearea unor noi, concomitent cu consolidarea planificării strategice și a managementului; și

k) prin intermediul programelor de schimb de personal pentru creșterea capacității de educație în părțile-țări afectate, printr-un proces interactiv de lungă durată pentru învățământ și studiu.

2. Părțile-țări în curs de dezvoltare afectate vor realiza, în cooperare cu alte părți și cu organizații interguvernamentale și neguvernamentale competente, după caz, o analiză interdisciplinară a capacității disponibile și a facilităților, la nivel local și național, precum și a potențialului pentru consolidarea acestora.

3. Părțile vor coopera reciproc și prin intermediul organizațiilor interguvernamentale competente, precum și prin intermediul organizațiilor neguvernamentale, în realizarea și sprijinirea programelor educaționale și de conștientizare publică, atât în părțile-țări afectate, cât și, acolo unde este relevant, în părțile-țări neafectate, pentru facilitarea înțelegerii cauzelor și a efectelor deșertificării și ale secetei și a importanței atingerii obiectivelor prezentei convenții. În acest scop, părțile:

a) vor organiza campanii de conștientizare pentru publicul larg;

b) vor promova, permanent, accesul publicului la informațiile relevante și participarea largă a acestuia la activitățile de educație și conștientizare;

c) vor încuraja înființarea asociațiilor care contribuie la conștientizarea publică;

d) vor elabora și vor face schimb de materiale educaționale și de conștientizare publică, unde este posibil în limbile locale, vor face schimb și vor detașa experți pentru instruirea personalului din părțile-țări în curs de dezvoltare afectate, pentru realizarea programelor relevante de educație și de conștientizare și utilizarea deplină a materialelor educaționale relevante, puse la dispoziție de organismele internaționale competente;

e) vor evalua nevoile educaționale din zonele afectate, vor elabora planuri de învățământ corespunzătoare și vor extinde, după necesități, programele educaționale și de instruire a adulților, precum și facilitățile pentru toți, mai ales pentru fete și femei, cu privire la identificarea, conservarea, utilizarea durabilă și la managementul resurselor naturale din zonele afectate; și

f) vor elabora programe interdisciplinare participative, care integrează conștientizarea asupra deșertificării și secetei în sisteme educaționale și în programe neoficiale de educare practică, la distanță, a adulților.

4. Conferința părților va înființa și/sau va consolida rețelele centrelor regionale de educare și pregătire pentru combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei. Aceste rețele vor fi coordonate de o instituție creată sau desemnată în acest scop pentru a pregăti personalul științific, tehnic și administrativ și pentru a consolida instituțiile existente, responsabile de educare și pregătire în părțile-țări afectate și, după caz, în scopul armonizării programelor și al organizării schimburilor de experiență între acestea. Aceste rețele vor coopera strâns cu organizațiile interguvernamentale și neguvernamentale competente, pentru evitarea dublării eforturilor.

ARTICOLUL 20

Resurse financiare

1. Dată fiind importanța esențială a finanțării pentru realizarea obiectivelor convenției, părțile, luând în considerare capacitățile lor, vor depune orice efort pentru a asigura că

resursele financiare adecvate sunt disponibile pentru programele destinate combaterii deșertificării și reducerii efectelor secetei.

2. În această privință, părțile-țări dezvoltate, acordând prioritate părților-țări africane afectate, fără a neglija părțile-țări în curs de dezvoltare afectate din alte regiuni, în conformitate cu art. 7, se angajează:

a) să mobilizeze resurse financiare substanțiale, incluzând donații și împrumuturi concesionale, pentru a sprijini aplicarea programelor de combatere a deșertificării și de reducere a efectelor secetei;

b) să promoveze mobilizarea resurselor financiare adecvate, la timp și previzibile, incluzând finanțare nouă și suplimentară din partea Fondului pentru Mediul Înconjurător Global, destinată cheltuielilor suplimentare convenite pentru activitățile care privesc deșertificarea și care se referă la cele patru domenii principale de acțiune, în conformitate cu dispozițiile pertinente ale Instrumentului de înființare a Fondului pentru Mediul Înconjurător Global;

c) să faciliteze, prin cooperare internațională, transferul de tehnologie, de cunoștințe și de know-how; și

d) să exploreze, în cooperare cu părțile-țări în curs de dezvoltare afectate, metode inovative și mijloace stimulante pentru mobilizarea și canalizarea resurselor, inclusiv pe cele ale fundațiilor, organizațiilor neguvernamentale și ale altor entități din sectorul privat, în special conversii de datorie și alte mijloace inovative, care să mărească capacitatea de finanțare prin reducerea poverii datoriei externe a părților-țări în curs de dezvoltare afectate, în special a celor din Africa.

3. Părțile-țări în curs de dezvoltare afectate, luând în considerare capacitățile lor, se angajează să mobilizeze resurse financiare adecvate pentru aplicarea programelor lor naționale de acțiune.

4. În mobilizarea resurselor financiare, părțile vor urmări utilizarea pe deplin și continuarea ameliorării calitative a tuturor surselor și mecanismelor de finanțare naționale, bilaterale și multilaterale, folosind consorții, programe comune și paralele de finanțare, și implicarea surselor și mecanismelor de finanțare din sectorul privat, inclusiv cele ale organizațiilor neguvernamentale. În acest scop părțile vor utiliza plener mecanismele operaționale dezvoltate, potrivit art. 14.

5. Pentru mobilizarea resurselor financiare necesare părților-țări în curs de dezvoltare afectate în vederea combaterii deșertificării și reducerii efectelor secetei, părțile:

a) vor raționaliza și vor consolida managementul resurselor deja alocate pentru combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei, prin utilizarea lor mai eficientă și, acolo unde este necesar, reorientarea programelor în lumina abordării integrate pe termen lung, adoptată potrivit prezentei convenții;

b) vor acorda prioritatea și atenția cuvenite la nivelul organelor de administrare ale instituțiilor, dispozitivelor și fondurilor financiare multilaterale, inclusiv ale băncilor și fondurilor regionale de dezvoltare, pentru sprijinirea părților-țări în curs de dezvoltare afectate, mai ales a celor din Africa, în activitățile care promovează aplicarea convenției, în mod special a programelor de acțiune pe care le desfășoară în cadrul anexelor de implementare regională; și

c) vor examina modalitățile în care cooperarea regională și subregională poate fi consolidată pentru susținerea eforturilor angajate la nivel național.

6. Alte părți sunt încurajate să furnizeze, pe bază voluntară, cunoștințe, know-how și tehnici, care privesc deșertificarea, și/sau resurse financiare pentru părțile-țări în curs de dezvoltare afectate.

7. Realizarea deplină de către părțile-țări în curs de dezvoltare afectate, în special de către cele din Africa, a obligațiilor lor conform convenției va fi sprijinită, în mare măsură, prin îndeplinirea de către părțile-țări dezvoltate a obligațiilor lor conform convenției, incluzând, mai ales, pe cele referitoare la resursele financiare și la transferul de tehnologie. În îndeplinirea obligațiilor lor, părțile-țări dezvoltate vor lua pe deplin în considerare că dezvoltarea economică și socială și eradicarea sărăciei sunt primele priorități ale părților-țări în curs de dezvoltare afectate, mai ales ale celor din Africa.

ARTICOLUL 21

Mecanisme financiare

1. Conferința părților va promova disponibilizarea mecanismelor financiare, încurajându-le disponibilitatea de a finanța la maximum părțile-țări în curs de dezvoltare afectate, mai ales cele din Africa, pentru aplicarea convenției. În acest scop, Conferința părților va acorda atenție, în vederea adoptării, *inter alia*, demersurilor și politicilor, care:

a) facilitează asigurarea finanțării necesare, la nivel național, subregional, regional și global, pentru activități conforme dispozițiilor pertinente ale convenției;

b) promovează demersurile, mecanismele și înțelegerile de finanțare din surse multiple, precum și evaluarea lor, potrivit art. 20;

c) asigură, cu regularitate, părților interesate și organizațiilor lor interguvernamentale și neguvernamentale competente informații privind fondurile și sursele disponibile, precum și modalitățile de finanțare, în scopul facilitării coordonării dintre ele;

d) facilitează instituirea, după caz, de mecanisme, cum ar fi fondurile naționale pentru combaterea deșertificării, incluzând pe cele care implică participarea organizațiilor neguvernamentale, pentru a dirija resursele financiare, rapid și eficient, la nivel local, în părțile-țări în curs de dezvoltare afectate; și

e) consolidează fondurile și mecanismele financiare existente, la nivel subregional și regional, în special în Africa, pentru susținerea mai eficientă a aplicării convenției.

2. Conferința părților va încuraja, de asemenea, furnizarea, prin intermediul diferitelor mecanisme din sistemul Organizației Națiunilor Unite și al instituțiilor financiare multilaterale, a sprijinului necesar la nivel național, subregional și regional pentru activitățile care consolidează capacitatea părților-țări în curs de dezvoltare de a-și îndeplini obligațiile conform convenției.

3. Părțile-țări în curs de dezvoltare afectate vor utiliza și, acolo unde este necesar, vor stabili și/sau vor consolida mecanismele naționale de coordonare, integrate în programele naționale de dezvoltare, care vor asigura utilizarea eficientă a tuturor resurselor financiare disponibile. Ele vor folosi, de asemenea, procesele participative, care implică organizațiile neguvernamentale, grupurile locale și sectorul privat, în creșterea fondurilor, în elaborarea și în aplicarea programelor, precum și în asigurarea accesului la finanțare a grupurilor de la nivel local. Aceste acțiuni pot fi consolidate printr-o coordonare îmbunătățită și printr-o planificare flexibilă din partea celor care furnizează asistența.

4. Pentru creșterea eficienței mecanismelor financiare existente, prin prezenta convenție se înființează un Mecanism Global, menit să promoveze acțiunile care conduc la mobilizarea și canalizarea de resurse financiare substanțiale, inclusiv pentru transferul de tehnologie, sub formă de donații și/sau în condiții concesionale sau în alte condiții, pentru părțile-țări în curs de dezvoltare afectate. Acest Mecanism Global va funcționa sub autoritatea și conducerea Conferinței părților și va fi răspunzător în fața acesteia.

5. Conferința părților va identifica, la prima sa sesiune ordinară, o organizație pentru găzduirea Mecanismului Global. Conferința părților și organizația pe care a identificat-o vor conveni asupra modalităților prin care acest Mecanism Global să asigure, *inter alia*, că:

a) identifică și elaborează un inventar al programelor de cooperare bilaterale și multilaterale relevante, care sunt disponibile pentru aplicarea convenției;

b) asigură părților, la cerere, consultații cu privire la metodele inovative de finanțare și la sursele de asistență financiară, precum și cu privire la îmbunătățirea coordonării activităților de cooperare la nivel național;

c) asigură părților interesate și organizațiilor interguvernamentale și neguvernamentale informații asupra surselor și fondurilor disponibile, precum și asupra modalităților de finanțare pentru a facilita coordonarea dintre ele; și

d) raportează Conferinței părților despre activitățile sale, începând cu a doua sesiune ordinară a acesteia.

6. Conferința părților, la prima ei sesiune, va conveni, împreună cu organizația pe care a identificat-o pentru găzduirea Mecanismului Global, reglementările corespunzătoare pentru operațiunile administrative ale unui astfel de mecanism, apelându-se, în măsura în care este posibil, la resursele bugetare și umane existente.

7. Conferința părților, la cea de-a treia sa sesiune ordinară, va analiza politicile, modalitățile de funcționare și activitățile Mecanismului Global, care este răspunzător în fața acesteia potrivit paragrafului 4, luând în considerare dispozițiile art. 7. În baza acestei analize, acesta va examina și va întreprinde acțiunile corespunzătoare.

PARTEA a IV-a

Instituții

ARTICOLUL 22

Conferința părților

1. Prin prezenta convenție se instituie o conferință a părților.

2. Conferința părților este organul suprem al convenției. În limitele mandatului ei, aceasta va adopta deciziile necesare pentru promovarea aplicării eficiente a convenției. În special, Conferința părților:

a) va analiza, periodic, aplicarea convenției și funcționarea structurilor sale instituționale, în lumina experienței dobândite la nivel național, subregional, regional și internațional și pe baza evoluției cunoașterii științifice și tehnologice;

b) va promova și va facilita schimbul de informații asupra măsurilor adoptate de părți și va stabili modul și calendarul pentru transmiterea informațiilor ce urmează a fi comunicate potrivit art. 26; va analiza rapoartele și va face recomandări asupra acestora;

c) va stabili organele subsidiare, în măsura în care acestea sunt considerate necesare pentru aplicarea convenției;

d) va analiza rapoartele transmise de organele sale subsidiare și va asigura coordonarea acestora;

e) va conveni și va adopta, prin consens, reguli de procedură și reguli financiare pentru sine și pentru oricare dintre organele sale subsidiare;

f) va adopta amendamente la convenție, potrivit art. 30 și 31;

g) va aproba programul și bugetul pentru activitățile sale, incluzând pe cele ale organelor sale subsidiare, și va întreprinde măsurile necesare pentru finanțarea lor;

h) va solicita, după caz, cooperarea cu organisme și agențiile competente, naționale sau internaționale, interguvernamentale sau neguvernamentale, și va utiliza serviciile și informațiile furnizate de acestea;

i) va promova și va consolida relațiile cu alte convenții relevante pentru evitarea dublării eforturilor; și

j) va exercita alte asemenea funcții, după cum ar putea fi necesar, pentru atingerea obiectivului convenției.

3. La prima sa sesiune, Conferința părților va adopta, prin consens, propriile reguli de procedură, care vor include procedurile de luare a deciziilor în problemele ce nu sunt deja acoperite de procedurile de luare a deciziilor, stipulate în convenție. Asemenea proceduri pot include precizarea majorității necesare pentru adoptarea deciziilor speciale.

4. Prima sesiune a Conferinței părților va fi convocată de către secretariatul interimar, prevăzut la art. 35, și va avea loc nu mai târziu de un an de la data intrării în vigoare a convenției. Dacă nu se decide altfel de către Conferința părților, a doua, a treia și a patra sesiune ordinară vor fi ținute anual, iar după acestea, sesiunile ordinare vor fi ținute la fiecare 2 ani.

5. Sesiunile extraordinare ale Conferinței părților vor fi ținute la oricare alte date, după cum ar putea să se decidă fie de Conferința părților, în sesiune ordinară, fie la cererea scrisă a oricărei părți, cu condiția ca această cerere să fie susținută de cel puțin o treime din numărul părților în intervalul a 3 luni din momentul în care cererea a fost comunicată părților de către Secretariatul permanent.

6. La fiecare sesiune ordinară, Conferința părților va alege un birou. Structura și funcțiile biroului vor fi stabilite în regulile de procedură. La desemnarea biroului se va acorda atenția cuvenită necesității de a asigura distribuția geografică echitabilă și reprezentarea corespunzătoare a părților-țări afectate, în special a celor din Africa.

7. Națiunile Unite, instituțiile sale specializate și oricare stat membru al acestora sau observator la acestea, care nu sunt parte la convenție, pot să fie reprezentați, în calitate de observatori, la sesiunile Conferinței părților. Oricare organ sau agenție, națională sau internațională, guvernamentală sau neguvernamentală, care este competentă în problemele vizate de convenție și care a informat Secretariatul permanent despre dorința ei de a fi reprezentată la o sesiune a Conferinței părților, în calitate de observator, poate fi admisă în această calitate, în afară de cazul în care cel puțin o treime din numărul părților prezente se opune. Admiterea și participarea observatorilor vor fi supuse regulilor de procedură adoptate de Conferința părților.

8. Conferința părților poate solicita organizațiilor competente naționale și internaționale, care au o experiență importantă, să-i furnizeze informații în legătură cu art. 16 paragraful g), art. 17 paragraful 1 c) și art. 18 paragraful 2 b).

ARTICOLUL 23

Secretariatul permanent

1. Prin prezenta convenție este instituit un secretariat permanent.

2. Funcțiile Secretariatului permanent vor fi următoarele:

a) să pregătească sesiunile Conferinței părților și ale organelor sale subsidiare, instituite în temeiul convenției, și să le asigure serviciile necesare;

b) să facă sinteza rapoartelor ce i-au fost prezentate și să le transmită;

c) să faciliteze, la cerere, asistența pentru părțile-țări în curs de dezvoltare afectate, în special a celor din Africa, prin sintetizarea și comunicarea informațiilor cerute în temeiul convenției;

d) să coordoneze activitățile sale cu cele ale secretariatelor altor organisme și convenții internaționale pertinente;

e) să încheie, în conformitate cu directivele Conferinței părților, înțelegeri administrative și contractuale care pot fi necesare pentru îndeplinirea eficientă a funcțiilor sale;

f) să pregătească rapoarte asupra îndeplinirii funcțiilor sale, în virtutea prezentei convenții, și să le prezinte Conferinței părților; și

g) să exercite alte asemenea funcții de secretariat, după cum va fi stabilit de Conferința părților.

3. La prima sa sesiune, Conferința părților va desemna un secretariat permanent și va reglementa funcționarea sa.

ARTICOLUL 24

Comitetul pentru Știință și Tehnologie

1. Prin prezenta convenție se înființează un comitet pentru știință și tehnologie, ca organ subsidiar al Conferinței părților, pentru a-i furniza informații și asistență științifică cu privire la problemele științifice și tehnologice care au legătură cu combaterea deșertificării și cu reducerea efectelor secetei. Comitetul se va întruni concomitent cu sesiunile ordinare ale Conferinței părților și va fi multidisciplinar și deschis participării tuturor părților. Comitetul se va compune din reprezentanți guvernamentali competenți în domenii relevante de expertiză. Conferința părților va decide, la prima sa sesiune, asupra mandatului Comitetului.

2. Conferința părților va stabili și va ține la zi o listă de experți independenți, care au pregătire de specialitate și experiență în domenii ce prezintă interes. Lista va fi bazată pe nominalizările primite, în scris, de la părți, ținându-se seama de necesitatea abordării multidisciplinare și a reprezentării geografice largi.

3. Conferința părților poate, când este necesar, să desemneze grupuri speciale ad-hoc pentru a-i furniza, prin intermediul Comitetului, informații și asistență științifică asupra unor probleme specifice privind stadiul cunoașterii în domenii ale științei și tehnologiei, relevante pentru combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei. Aceste grupuri de lucru vor fi compuse din experți, ale căror nume sunt luate din listă, ținându-se seama de necesitatea unei abordări multidisciplinare și a unei largi reprezentări geografice. Acești experți trebuie să aibă pregătire științifică temeinică și experiență practică și vor fi numiți de Conferința părților, la recomandarea Comitetului. Conferința părților va decide asupra mandatului și modalităților de funcționare a acestor grupuri de lucru.

ARTICOLUL 25

Constituirea unei rețele de lucru din instituții, agenții și organisme existente

1. Comitetul pentru Știință și Tehnologie, sub coordonarea Conferinței părților, va lua măsuri pentru întreprinderea unui studiu și a unei evaluări asupra rețelelor de lucru, instituțiilor, agențiilor și organismelor competente existente, care vor să devină unități componente ale unei rețele de lucru. O astfel de rețea de lucru va sprijini aplicarea convenției.

2. Pe baza rezultatelor studiului și ale evaluării la care se face referire în paragraful 1, Comitetul pentru Știință și Tehnologie va face recomandări Conferinței părților cu privire la căile și mijloacele pentru facilitarea și consolidarea asocierii unităților în rețeaua de lucru la nivel local, național și la alte niveluri, în scopul de a asigura că necesitățile tematice prevăzute la art. 16–19 sunt abordate.

3. Luând în considerare aceste recomandări, Conferința părților:

a) va identifica unitățile naționale, subregionale, regionale și internaționale care se pretează cel mai bine la o asociere într-o rețea de lucru și va recomanda procedurile operaționale și un interval de timp pentru aceasta; și

b) va identifica unitățile cele mai potrivite pentru facilitarea constituirii și consolidarea unei astfel de rețele de lucru la toate nivelurile.

PARTEA a V-a

Proceduri

ARTICOLUL 26

Comunicarea informațiilor

1. Fiecare parte va comunica Conferinței părților, prin intermediul Secretariatului permanent, pentru examinare în sesiunile ordinare, rapoarte asupra măsurilor care au fost luate pentru aplicarea convenției. Conferința părților va stabili calendarul transmiterii și modul de prezentare a acestor rapoarte.

2. Părțile-țări afectate vor prezenta o descriere a strategiilor stabilite potrivit art. 5 și a oricărei informații relevante cu privire la aplicarea lor.

3. Părțile-țări afectate, care aplică programe de acțiune în conformitate cu art. 9–15, vor prezenta o descriere detaliată a programelor și a aplicării lor.

4. Orice grup de părți-țări afectate poate face o comunicare comună asupra măsurilor luate la nivel subregional și/sau regional în cadrul programelor de acțiune.

5. Părțile-țări dezvoltate vor raporta asupra măsurilor luate, pentru a sprijini pregătirea și aplicarea programelor de acțiune, incluzând informații cu privire la resursele financiare pe care le-au furnizat sau care sunt furnizate în temeiul convenției.

6. Informațiile comunicate potrivit paragrafelor 1–4 vor fi transmise prin Secretariatul permanent, cât mai curând posibil, Conferinței părților și oricărui organ subsidiar competent.

7. Conferința părților va facilita, la cerere, furnizarea către țările în curs de dezvoltare afectate, în special către cele din Africa, a ajutorului tehnic și financiar pentru sintetizarea și comunicarea informațiilor, în conformitate cu acest articol, precum și identificarea nevoilor tehnice și financiare legate de programele de acțiune.

ARTICOLUL 27

Măsuri pentru soluționarea problemelor care privesc aplicarea convenției

Conferința părților va examina și va adopta procedurile și mecanismele instituționale pentru soluționarea problemelor care pot apărea în legătură cu aplicarea convenției.

ARTICOLUL 28

Aplanarea diferendelor

1. Părțile vor aplană orice diferend dintre ele referitor la interpretarea sau la aplicarea convenției, prin negociere sau prin alte mijloace pașnice, la propria lor alegere.

2. Când ratifică, acceptă, aprobă sau aderă la convenție ori în orice moment după aceea, o parte care nu este o organizație de integrare economică regională poate declara printr-un instrument scris, transmis depozitarului, că, în privința oricărui diferend referitor la interpretarea sau la aplicarea convenției, ea recunoaște unul sau ambele dintre următoarele mijloace de aplanare a diferendului ca fiind obligatorii în raport cu orice parte care acceptă aceeași obligație:

a) arbitrajul, în conformitate cu procedurile adoptate, cât mai curând posibil, printr-o anexă, de către Conferința părților;

b) supunerea diferendului Curții Internaționale de Justiție.

3. O parte care este o organizație de integrare economică regională poate face o declarație analoagă referitoare la arbitraj, în conformitate cu procedura la care se face referire în paragraful 2 a).

4. O declarație făcută în conformitate cu paragraful 2 va rămâne în vigoare până la expirare, în conformitate cu clauzele ei, sau timp de cel mult 3 luni după ce notificarea scrisă a revocării ei a fost depusă la depozitar.

5. Expirarea unei declarații, o notificare de revocare sau o nouă declarație nu va afecta în nici un fel procesele aflate în curs în fața unui tribunal de arbitraj sau a Curții Internaționale de Justiție, în afară de cazul în care părțile în diferend convin altfel.

6. Dacă părțile în diferend nu au acceptat aceeași procedură sau nici o procedură în conformitate cu paragraful 2 și dacă ele nu au putut să aplaneze diferendul într-un interval de 12 luni de la notificarea de către o parte celeilalte a faptului că între ele există un diferend, diferendul va fi supus concilierii, la cererea oricărei părți aflate în diferend, în conformitate cu procedurile adoptate cât mai curând posibil, printr-o anexă, de către Conferința părților.

ARTICOLUL 29

Statutul anexelor

1. Anexele sunt parte integrantă a convenției și, în afară de cazul în care este prevăzut expres altfel, o referire la convenție constituie, în egală măsură, o referire la anexele sale.

2. Părțile vor interpreta dispozițiile anexelor într-o manieră care este în conformitate cu drepturile și obligațiile lor, în virtutea articolelor din această convenție.

ARTICOLUL 30

Amendamente la convenție

1. Orice parte poate propune amendamente la convenție.

2. Amendamentele la convenție vor fi adoptate la o sesiune ordinară a Conferinței părților. Textul oricărui amen-

dament propus va fi comunicat părților de către Secretariatul permanent, cu cel puțin 6 luni înaintea reuniunii la care acest amendament este propus pentru adoptare. De asemenea, Secretariatul permanent va comunica amendamentele propuse și semnatarilor convenției.

3. Părțile vor depune toate eforturile pentru a realiza, prin consens, acordul asupra oricărui amendament propus la convenție. Dacă toate eforturile pentru consens au fost epuizate și nu s-a realizat acordul, amendamentul va fi adoptat, ca un ultim recurs, printr-un vot majoritar de două treimi din numărul părților prezente la reuniune și care votează. Amendamentul adoptat va fi comunicat de Secretariatul permanent depozitarului, care îl va transmite tuturor părților pentru ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

4. Instrumentele de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, în privința unui amendament, vor fi depuse la depozitar. Un amendament adoptat în conformitate cu paragraful 3 va intra în vigoare pentru acele părți care l-au acceptat, în a 90-a zi de la data primirii de către depozitar a unui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare de la cel puțin două treimi din numărul părților la convenție, care erau părți la data adoptării amendamentului.

5. Pentru orice altă parte amendamentul va intra în vigoare în a 90-a zi de la data la care acea parte depune la depozitar instrumentul său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare la respectivul amendament.

6. Pentru scopurile acestui articol și ale art. 31, *părți prezente și care votează* înseamnă părțile prezente și care dau un vot afirmativ sau negativ.

ARTICOLUL 31

Adoptarea și amendarea anexelor

1. Orice anexă adițională la convenție și orice amendament la o anexă vor fi propuse și adoptate în conformitate cu procedura de amendare a convenției, prezentată la art. 30, cu condiția ca, la adoptarea unei anexe adiționale de aplicare regională sau a unui amendament la orice anexă de aplicare regională, majoritatea stipulată în acel articol va include o majoritate de două treimi din voturile părților prezente și care votează din regiunea respectivă.

2. O anexă, alta decât o anexă adițională de aplicare regională, sau un amendament la o anexă, altul decât un amendament la orice anexă de aplicare regională, care au fost adoptate în conformitate cu paragraful 1, va intra în vigoare, pentru toate părțile la convenție, la 6 luni de la data înștiințării acestor părți, de către depozitar, asupra adoptării unei asemenea anexe sau a unui asemenea amendament, cu excepția acelor părți care au notificat, în scris, depozitarului, în limitele acestei perioade, asupra neacceptării de către ele a unei astfel de anexe sau amendament. Pentru părțile care își retrag notificarea de neacceptare, o astfel de anexă sau amendament va intra în vigoare în a 90-a zi de la data la care retragerea unei asemenea notificări a fost primită de către depozitar.

3. O anexă adițională de aplicare regională sau un amendament la orice anexă de aplicare regională, care au fost adoptate în conformitate cu paragraful 1, va intra în vigoare, pentru toate părțile la convenție, la 6 luni de la data înștiințării acestor părți, de către depozitar, asupra adoptării unei astfel de anexe sau amendament, cu excepția:

a) oricărei părți care a notificat în scris depozitarului, în limitele acestei perioade de 6 luni, despre neacceptarea de către ea a acelei anexe adiționale de aplicare regională sau a amendamentului la anexa de aplicare regională, în care caz o astfel de anexă sau un astfel de amendament va intra în vigoare, pentru părțile care își retrag notificarea de neacceptare, în a 90-a zi de la data la care depozitarul a primit o astfel de notificare; și

b) oricărei părți care a făcut o declarație cu privire la anexele adiționale de aplicare regională sau la amendamentele la anexele de aplicare regională, în conformitate cu art. 34 paragraful 4, în care caz oricare asemenea anexă sau amendament va intra în vigoare, pentru o astfel de parte, în a 90-a zi de la data depunerii la depozitar a instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare la o astfel de anexă sau la un astfel de amendament.

4. Dacă adoptarea unei anexe sau a unui amendament la o anexă implică un amendament la convenție, acea anexă sau acel amendament la o anexă nu va intra în vigoare până la data la care amendamentul la convenție intră în vigoare.

ARTICOLUL 32

Dreptul la vot

1. Sub rezerva dispozițiilor paragrafului 2, fiecare parte la convenție va avea un vot.

2. În problemele care sunt de competența lor, organizațiile de integrare economică regională își vor exercita dreptul la vot cu un număr de voturi egal cu numărul statelor lor membre care sunt părți la convenție. O asemenea organizație nu își va exercita dreptul la vot, dacă oricare dintre statele ei membre își exercită dreptul și viceversa.

PARTEA a VI-a

Dispoziții finale

ARTICOLUL 33

Semnare

Prezenta convenție va fi deschisă pentru semnare la Paris, la 14–15 octombrie 1994, de către statele membre ale Organizației Națiunilor Unite sau ale oricărei instituții specializate a Națiunilor Unite ori de cele care sunt părți la Statutul Curții Internaționale de Justiție și la organizații de integrare economică regională. După această dată, convenția va rămâne deschisă pentru semnare, la sediul Organizației Națiunilor Unite din New York, până la data de 13 octombrie 1995.

ARTICOLUL 34

Ratificare, acceptare, aprobare și aderare

1. Convenția va fi supusă procedurilor de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare de către state sau de către organizații de integrare economică regională. Ea va fi deschisă pentru aderare începând cu ziua următoare datei la care convenția este închisă pentru semnare. Instrumentele de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare vor fi depuse la depozitar.

2. Orice organizație de integrare economică regională care devine parte la convenție, fără ca vreunul dintre statele ei membre să fie parte la convenție, va fi legată prin

toate obligațiile care decurg din convenție. Dacă unul sau mai multe state membre ale unei astfel de organizații sunt și parte la convenție, organizația și statele ei membre vor decide asupra responsabilităților ce le revin pentru îndeplinirea obligațiilor lor, în conformitate cu dispozițiile convenției. În astfel de cazuri, organizația și statele ei membre nu vor avea dreptul să-și exercite concomitent drepturile care decurg din convenție.

3. În instrumentele lor de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, organizațiile de integrare economică regională își vor declara gradul de competență în privința problemelor reglementate de convenție. De asemenea, ele vor informa cu promptitudine depozitarul, care, la rândul său, va informa părțile asupra oricărei modificări importante a gradului lor de competență.

4. În instrumentul său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, orice parte poate declara că, în ceea ce o privește, orice anexă adițională de aplicare regională sau orice amendament la orice anexă de aplicare regională va intra în vigoare numai la depunerea instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare cu privire la acestea.

ARTICOLUL 35

Dispoziții provizorii

Funcțiile Secretariatului permanent, la care se face referire la art. 23, vor fi îndeplinite, cu titlu provizoriu, de către secretariatul stabilit de Adunarea generală a Națiunilor Unite prin Rezoluția nr. 47/188 din 22 decembrie 1992, până la încheierea primei sesiuni a Conferinței părților.

ARTICOLUL 36

Intrarea în vigoare

1. Convenția va intra în vigoare în a 90-a zi de la data depunerii celui de al 50-lea instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare.

2. Pentru fiecare stat sau organizație de integrare economică regională, care ratifică, acceptă, aprobă sau aderă la convenție după depunerea celui de-al 50-lea instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, convenția va intra în vigoare în cea de-a 90-a zi de la data depunerii de către un astfel de stat sau organizație de integrare economică regională a instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare.

3. Pentru scopurile paragrafelor 1 și 2, orice instrument depus de către o organizație de integrare economică regională nu va fi considerat adițional la cele depuse de către statele membre ale organizației.

ARTICOLUL 37

Rezerve

Nici o rezervă nu poate fi făcută la prezenta convenție.

ARTICOLUL 38

Denunțare

1. În orice moment după expirarea a 3 ani de la data la care convenția a intrat în vigoare pentru o parte, acea parte poate denunța convenția printr-o notificare scrisă, adresată depozitarului.

2. Orice asemenea denunțare va avea efect la expirarea unui an de la data primirii de către depozitar a notificării de denunțare sau la o altă dată ulterioară, după cum se poate preciza în notificarea de denunțare.

ARTICOLUL 39

Depozitarul

Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite va fi depozitarul convenției.

ARTICOLUL 40

Texte autentice

Originalul prezentei convenții, ale cărei texte în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă sunt egal autentice, va fi depus la Secretariatul General al Organizației Națiunilor Unite.

Pentru conformitate, subsemnatul, fiind pe deplin împuternicit în acest scop, a semnat prezenta convenție.

Încheiată la Paris la 17 iunie 1994.

ANEXA Nr. I

ANEXĂ DE APLICARE REGIONALĂ PENTRU AFRICA

ARTICOLUL 1

Aria de aplicare

Prezenta anexă se aplică pentru Africa, în raport cu fiecare parte și în conformitate cu convenția, în special cu art. 7 al acesteia, în scopul combaterii deșertificării și/sau al reducerii efectelor secetei în zonele sale aride, semiaride și uscat-subumede.

ARTICOLUL 2

Scopul

Scopul prezentei anexe, aplicabilă la nivel național, subregional și regional în Africa, și ținând seama de condițiile specifice acestei regiuni, este:

a) de a stabili măsurile și procedurile, incluzând natura și modalitățile de asigurare a sprijinului furnizat de părțile-țări dezvoltate, în conformitate cu dispozițiile pertinente ale convenției;

b) de a lua măsuri pentru aplicarea eficientă și practică a convenției, ținându-se seama de condițiile specifice Africii; și

c) de a promova procedeele și activitățile care privesc combaterea deșertificării și/sau reducerea efectelor secetei în zonele aride, semiaride și uscat-subumede din Africa.

ARTICOLUL 3

Condiții specifice regiunii africane

În îndeplinirea obligațiilor lor, în virtutea convenției, pentru aplicarea prezentei anexe părțile vor adopta o abordare de principiu, care să ia în considerare următoarele condiții particulare din Africa:

a) proporția ridicată a zonelor aride, semiaride și uscat-subumede;

b) numărul mare de țări și de populații, afectate negativ de deșertificare și de revenirea frecventă a secetei grave;

c) numărul mare de țări afectate, care sunt fără litoral;

d) sărăcia larg răspândită, predominantă în cele mai afectate țări, între acestea aflându-se un număr mare de țări dintre cele mai puțin dezvoltate, și nevoia lor pentru sume importante de ajutor extern, sub formă de donații și împrumuturi, în condiții avantajoase, în scopul continuării obiectivelor lor de dezvoltare;

e) condițiile socioeconomice dificile, agravate de deteriorarea și de fluctuația condițiilor comerciale, îndatorarea externă și instabilitatea politică, care determină migrații interne, regionale și internaționale;

f) puternica dependență a populațiilor față de resursele naturale pentru a-și asigura subzistența, care, combinată cu

influențele tendințelor și ale factorilor demografici, cu o slabă bază tehnologică și cu practici de producție nedurabile, contribuie la degradarea serioasă a resurselor;

g) sisteme juridice și instituționale insuficiente, o slabă bază infrastructurală și o capacitate științifică, tehnică și educațională insuficientă, care conduc la cerințe substanțiale pentru construirea capacității; și

h) rolul central al acțiunilor pentru combaterea deșertificării și/sau reducerea efectelor secetei printre prioritățile de dezvoltare națională a țărilor africane afectate.

ARTICOLUL 4

Angajamente și obligații ale părților-țări africane

1. În acord cu capacitățile lor proprii, părțile-țări africane se angajează:

a) să facă din lupta pentru combaterea deșertificării și/sau reducerea efectelor secetei o strategie esențială în eforturile lor pentru eradicarea sărăciei;

b) să promoveze cooperarea și integrarea regională în programele și activitățile pentru combaterea deșertificării și/sau reducerea efectelor secetei, într-un spirit de solidaritate și parteneriat, bazat pe interesul reciproc;

c) să raționalizeze și să consolideze instituțiile existente interesate de deșertificare și de secetă și să implice alte instituții existente, după caz, pentru a le face mai eficiente și pentru a asigura utilizarea mai eficientă a resurselor;

d) să promoveze schimbul de informații între și printre ele cu privire la tehnologiile, cunoștințele, know-how și la practicile corespunzătoare; și

e) să pună în aplicare planuri de urgență pentru reducerea efectelor secetei în zonele degradate prin deșertificare și/sau secetă.

2. În conformitate cu obligațiile generale și specifice, stabilite la art. 4 și 5 din convenție, părțile-țări africane afectate se vor strădui:

a) să asigure alocații financiare corespunzătoare din bugetele lor naționale, potrivit condițiilor și capacităților naționale, și care să reflecte noua prioritate pe care Africa o acordă fenomenului deșertificării și/sau al secetei;

b) să susțină și să consolideze reformele în curs de desfășurare în direcția unei mai mari descentralizări și a ameliorării regimului de exploatare a resurselor, să consolideze participarea populațiilor și a comunităților locale; și

c) să identifice și să mobilizeze resurse financiare naționale, noi și suplimentare, și să dezvolte, ca o problemă prioritară, capacitățile și facilitățile naționale existente pentru mobilizarea resurselor financiare interne.

ARTICOLUL 5

Angajamente și obligații ale părților-țări dezvoltate

1. În îndeplinirea obligațiilor lor, în virtutea art. 4, 6 și 7 din convenție, părțile-țări dezvoltate vor acorda prioritate părților-țări africane afectate și, în acest context:

a) le vor ajuta în lupta pentru combaterea deșertificării și/sau reducerea efectelor secetei, *inter alia*, prin furnizarea și/sau facilitarea accesului la resurse financiare și/sau la alte resurse, precum și prin promovarea, finanțarea și/sau facilitarea finanțării transferului, adaptării și accesului la tehnologii corespunzătoare din punct de vedere ecologic și la know-how, după cum s-a convenit de comun acord și în conformitate cu politicile naționale, luând în considerare asumarea de către ele a eradicării sărăciei ca o strategie esențială;

b) vor continua să aloce resurse importante și/sau resurse sporite pentru combaterea și/sau reducerea efectelor secetei; și

c) le vor ajuta în consolidarea competențelor pentru a le face apte să își îmbunătățească structurile instituționale, precum și capacitățile lor științifice și tehnice, de colectare și analiză a informațiilor, de cercetare și dezvoltare, în scopul combaterii deșertificării și/sau al reducerii efectelor secetei.

2. Alte părți-țări pot furniza părților-țări africane afectate, cu titlu voluntar, tehnologie, cunoștințe și know-how, în legătură cu deșertificarea, și/sau resurse financiare. Transferul unor astfel de cunoștințe, know-how și tehnici este facilitat de cooperarea internațională.

ARTICOLUL 6

Cadrul de planificare strategică pentru o dezvoltare durabilă

1. Programele naționale de acțiune vor constitui o parte integrantă și esențială a unui proces mai larg de elaborare a politicilor naționale pentru dezvoltarea durabilă a părților-țări africane afectate.

2. Un proces consultativ și participativ, implicând autoritatea guvernamentală la eșaloane corespunzătoare, populațiile locale, comunitățile și organizațiile neguvernamentale, va fi întreprins pentru a asigura orientarea spre o strategie cu planificare flexibilă, pentru a permite maximum de participare din partea populațiilor și a comunităților locale. După caz, agențiile de asistență, bilaterale sau multilaterale, se pot implica în acest proces, la solicitarea unei părți-țări africane afectate.

ARTICOLUL 7

Calendarul pentru elaborarea programelor de acțiune

Până la intrarea în vigoare a prezentei convenții, părțile-țări africane, în cooperare cu alți membri ai comunității internaționale, după caz, vor aplica, cu titlu provizoriu, în măsura în care este posibil, acele dispoziții ale convenției, referitoare la elaborarea programelor de acțiune naționale, subregionale și regionale.

ARTICOLUL 8

Conținutul programelor de acțiune naționale

1. Potrivit art. 10 din convenție, strategia generală a programelor naționale de acțiune pentru zonele afectate va pune accentul pe programele integrate de dezvoltare locală, bazate pe mecanisme participative și pe integrarea strategiilor pentru eradicarea sărăciei în eforturile pentru combate-

rea deșertificării și reducerea efectelor secetei. Programele vor urmări consolidarea capacității autorităților locale și asigurarea implicării active a populațiilor, comunităților și a grupurilor locale, cu accent pe educație și instruire, mobilizarea organizațiilor neguvernamentale cu expertiză atestată și consolidarea structurilor guvernamentale descentralizate.

2. Programele naționale de acțiune vor include, după caz, următoarele aspecte generale:

a) valorificarea, în elaborarea și aplicarea programelor naționale de acțiune, a experienței anterioare în combaterea deșertificării și/sau în reducerea efectelor secetei, luând în considerare condițiile sociale, economice și ecologice;

b) identificarea factorilor care contribuie la deșertificarea și/sau la secetă, a resurselor și capacităților disponibile și necesare, precum și stabilirea de politici corespunzătoare, de măsuri și de alte soluții instituționale necesare pentru combaterea acelor fenomene și/sau reducerea efectelor lor; și

c) creșterea participării populațiilor și a comunităților locale, incluzând femeii, fermierii și păstori, și delegarea unei mai mari responsabilități de management acestora.

3. Programele de acțiune naționale vor include, de asemenea, după caz, următoarele:

a) măsuri pentru ameliorarea mediului economic, în scopul eradicării sărăciei:

(i) creșterea veniturilor și a posibilităților de angajare, în special pentru cei mai săraci membri ai comunității, prin:

- dezvoltarea piețelor pentru produsele agricole și animaliere;
- crearea instrumentelor financiare adaptate nevoilor locale;
- încurajarea diversificării în agricultură și înființarea de întreprinderi agricole; și
- dezvoltarea activităților economice de tipul celor paraagricole sau nonagricole;

(ii) îmbunătățirea pe termen lung a perspectivelor economiilor rurale, prin crearea de:

- stimulente pentru investiții productive și acces la mijloacele de producție; și
- politici de prețuri și taxe, precum și practici comerciale care încurajează dezvoltarea;

(iii) stabilirea și aplicarea unor politici în materie de populație și migrări, pentru reducerea presiunii populației asupra terenurilor; și

(iv) încurajarea cultivării plantelor rezistente la secetă și aplicarea sistemelor integrate de agricultură, specifice terenurilor uscate, pentru asigurarea securității alimentare;

b) măsuri pentru conservarea resurselor naturale:

(i) asigurarea unui management integrat și durabil al resurselor naturale, incluzând:

- terenurile pentru culturi agricole și pentru pășuni;
- covorul vegetal și fauna sălbatică;
- pădurile;
- resursele de apă; și
- diversitatea biologică;

(ii) instruirea și intensificarea campaniilor pentru conștientizarea publicului și educație ecologică, precum și diseminarea cunoștințelor și a tehnicilor ce privesc managementul resurselor naturale; și

- (iii) asigurarea dezvoltării și folosirii eficiente a diverselor surse de energie, promovarea surselor alternative de energie, în special de energie solară, energie eoliană și biogaz, precum și înțelegeri specifice pentru transferul, achiziția și adaptarea de tehnologii relevante pentru atenuarea presiunii asupra resurselor naturale fragile;
- c) măsuri pentru îmbunătățirea organizării instituționale:
 - (i) stabilirea atribuțiilor și a responsabilităților autorităților guvernamentale centrale și ale autorităților locale în cadrul politicii de planificare și de utilizare a teritoriului;
 - (ii) încurajarea unei politici de descentralizare activă, transferarea responsabilității pentru management și pentru luarea deciziilor către autoritățile locale, încurajarea inițiativelor și a asumării responsabilității de către comunitățile locale și constituirea de structuri locale; și
 - (iii) ajustarea, după caz, a cadrului instituțional și legislativ pentru managementul resurselor naturale, pentru a garanta dreptul de proprietate al populațiilor locale asupra terenurilor;
- d) măsuri pentru îmbunătățirea cunoștințelor despre deșertificare:
 - (i) promovarea cercetării și colectarea, prelucrarea și schimbul de informații cu privire la aspectele științifice, tehnice și socioeconomice ale deșertificării;
 - (ii) ameliorarea capacităților naționale în cercetare și în colectarea, prelucrarea, schimbul și analiza de informații, astfel încât să crească gradul de înțelegere, iar rezultatele să fie transferate din domeniul analizei în condiții operaționale; și
 - (iii) încurajarea studiilor pe termen mediu și lung, privind:
 - tendințele socioeconomice și culturale în zonele afectate;
 - tendințele calitative și cantitative în starea resurselor naturale; și
 - interacțiunea dintre climă și deșertificare;
- e) măsuri pentru monitorizarea și evaluarea efectelor secetei:
 - (i) elaborarea strategiilor pentru evaluarea influențelor variațiilor naturale ale climei asupra secetei și deșertificării regionale și/sau pentru utilizarea prognozelor privind variațiile climatice de la scări de timp sezoniere la cele interanuale, în eforturile de reducere a efectelor secetei;
 - (ii) perfecționarea capacității de alertă timpurie și de intervenție, administrarea eficientă a asistenței de urgență și a ajutorului alimentară, ameliorarea sistemelor de stocare și de distribuire a alimentelor, a sistemelor de protecție a vitelor și a infrastructurilor publice, precum și a mijloacelor de existență alternative în zonele predispușe la secetă; și
 - (iii) monitorizarea și evaluarea degradării ecologice, pentru a furniza, la timp, informații exacte asupra procesului și dinamicii degradării resurselor, în scopul facilitării unor politici și măsuri de intervenție îmbunătățite.

ARTICOLUL 9

Elaborarea și aplicarea programelor de acțiune naționale și indicatori de evaluare

Fiecare parte-țară africană afectată va desemna un organ național de coordonare corespunzător, care să acționeze ca un catalizator în elaborarea, punerea în aplicare și evaluarea programului său național de acțiune. În baza art. 3 și, după caz, acest organ de coordonare:

- a) va întreprinde o identificare și o analiză a acțiunilor, începând cu un proces de consultare angajat la nivel local, implicând populații și comunități locale, în cooperare cu autoritățile administrative locale, părți-țări dezvoltate și organizații interguvernamentale și neguvernamentale, pe baza unor consultări inițiale, cu cei interesați la nivel național;
- b) va identifica și va analiza constrângerile, nevoile și lipsurile care afectează dezvoltarea și utilizarea durabilă a terenurilor, va recomanda măsuri practice pentru evitarea paralelismului și valorificarea deplină a eforturilor relevante, în curs de desfășurare, și va promova punerea în aplicare a rezultatelor;
- c) va facilita, va proiecta și va concepe proiecte de activități, bazate pe abordări flexibile și interactive, pentru a asigura participarea activă a populației din zonele afectate, pentru a minimiza impactul negativ al unor activități și pentru a identifica și a acorda prioritate cerințelor de asistență financiară și de cooperare tehnică;
- d) va stabili indicatori potriviți, măsurabili și ușor verificabili, pentru a asigura evaluarea și aprecierea programelor de acțiune naționale, care cuprind acțiuni pe termene scurte, medii și lungi, precum și punerea în aplicare a unor astfel de programe; și
- e) va elabora rapoarte periodice cu privire la punerea în aplicare a programelor de acțiune naționale.

ARTICOLUL 10

Cadrul organizatoric al programelor de acțiune subregionale

1. În conformitate cu art. 4 din convenție, părțile-țări africane vor coopera la elaborarea și punerea în aplicare a unor programe de acțiune subregionale pentru Africa Centrală, Africa de Est, Africa de Nord, Africa de Sud și Africa de Vest și, în această privință, pot transfera următoarele responsabilități organizațiilor interguvernamentale subregionale competente:

- a) să acționeze ca puncte focale pentru activități pregătitoare și să coordoneze punerea în aplicare a programelor de acțiune subregionale;
- b) să sprijine elaborarea și punerea în aplicare a programelor de acțiune naționale;
- c) să faciliteze schimbul de informații, experiență și know how și să asigure consultanță în analiza legislației naționale; și
- d) orice alte responsabilități în legătură cu punerea în aplicare a programelor de acțiune subregionale.

2. Instituțiile subregionale specializate pot furniza sprijin, la cerere, și/sau pot primi responsabilități de coordonare a activităților din domeniile lor de competență.

ARTICOLUL 11

Conținutul și elaborarea programelor de acțiune subregionale

Programele de acțiune subregionale se vor concentra asupra problemelor care sunt mai bine abordate la nivel subregional. Ele vor stabili, acolo unde este necesar,

mecanisme pentru managementul resurselor naturale în comun. Astfel de mecanisme vor trata efectiv problemele transfrontieră, asociate cu deșertificarea și/sau seceta, și vor asigura sprijin pentru aplicarea armonioasă a programelor de acțiune naționale. Domeniile prioritare ale programelor de acțiune subregionale se vor concentra, după caz, pe:

a) programe comune pentru managementul durabil al resurselor naturale transfrontieră, prin mecanisme bilaterale și multilaterale, după caz;

b) coordonarea programelor pentru dezvoltarea surselor alternative de energie;

c) cooperarea în managementul și controlul dăunătorilor, precum și al bolilor la plante și animale;

d) activități de construire a capacității, de educație și conștientizare a publicului, care sunt mai bine realizate sau sprijinite la nivel subregional;

e) cooperarea științifică și tehnică, în special în domeniile climatologiei, meteorologiei și hidrologiei, incluzând rețeaua pentru colectarea și evaluarea datelor, diseminarea informațiilor și monitorizarea proiectelor, coordonarea și acordarea priorității activităților de cercetare și dezvoltare;

f) sisteme de alertare timpurie și planificare comună pentru reducerea efectelor secetei, incluzând măsuri pentru abordarea problemelor care rezultă din migrările determinate de starea mediului;

g) explorarea modalităților de împărtășire a experienței, în special cu privire la participarea populațiilor și a comunităților locale, și crearea mediului favorabil unui management îmbunătățit de utilizare a teritoriului și utilizării tehnologiilor corespunzătoare;

h) consolidarea capacității organizațiilor subregionale pentru coordonarea și furnizarea de servicii tehnice, precum și înființarea, reorientarea și întărirea centrelor și instituțiilor subregionale; și

i) dezvoltarea de politici în domenii, ca de exemplu comerțul, care au impact asupra zonelor și populațiilor afectate, incluzând măsuri pentru coordonarea regimurilor de piață regionale și pentru infrastructură comună.

ARTICOLUL 12

Cadrul organizatoric al programului de acțiune regional

1. În conformitate cu art. 11 din convenție, părțile-țări africane vor stabili împreună procedurile pentru elaborarea și punerea în aplicare a programului de acțiune regional.

2. Părțile pot furniza sprijin corespunzător instituțiilor și organizațiilor regionale africane competente să ajute părțile-țări africane în îndeplinirea responsabilităților ce le revin în virtutea convenției.

ARTICOLUL 13

Conținutul programului de acțiune regional

Programul de acțiune regional include măsuri care privesc combaterea deșertificării și/sau reducerea efectelor secetei din următoarele domenii prioritare, după caz:

a) dezvoltarea cooperării regionale și coordonarea programelor de acțiune subregionale pentru realizarea consensului regional asupra principalelor domenii de acțiune, inclusiv prin consultări periodice cu organizațiile subregionale;

b) promovarea construirii capacității pentru activități care sunt mai bine puse în aplicare la nivel regional;

c) căutarea de soluții, împreună cu comunitatea internațională, la probleme economice și sociale globale, care au impact asupra zonelor afectate, luând în considerare art. 4 paragraful 2 b) din convenție;

d) promovarea între părțile-țări afectate din Africa și subregiunile sale, precum și cu alte regiuni afectate, a schimbului de informații și tehnici corespunzătoare, de know-how tehnic și experiență relevantă; promovarea cooperării științifice și tehnologice, în special în domeniile climatologiei, meteorologiei, hidrologiei, dezvoltării resurselor de apă și a surselor alternative de energie; coordonarea activităților de cercetare subregionale și regionale și identificarea priorităților regionale pentru cercetare și dezvoltare;

e) coordonarea rețelei de supraveghere, evaluare sistematică și schimb de informații, precum și integrarea acesteia în rețeaua mondială; și

f) coordonarea și consolidarea sistemelor regionale și subregionale de alertă timpurie și a planurilor de urgență în caz de secetă.

ARTICOLUL 14

Resurse financiare

1. În conformitate cu art. 4 paragraful 2 și cu art. 20 din convenție, părțile-țări africane afectate se vor strădui să asigure un cadru macroeconomic care să contribuie la mobilizarea de resurse financiare, vor elabora politici și vor stabili proceduri pentru canalizarea mai eficientă a resurselor spre programe locale de dezvoltare, inclusiv prin organizații neguvernamentale, după caz.

2. În conformitate cu art. 21 paragrafele 4 și 5 din convenție, părțile convin să stabilească un inventar al surselor de finanțare la nivel național, subregional, regional și internațional, pentru a asigura folosirea rațională a resurselor existente și pentru a identifica lipsurile în alocarea resurselor, în scopul facilitării punerii în aplicare a programelor de acțiune. Acest inventar va fi revăzut și actualizat periodic.

3. Potrivit art. 7 din convenție, părțile-țări dezvoltate vor continua să aloce resurse importante și/sau resurse sporite, precum și alte forme de asistență pentru părțile-țări africane afectate, pe bază de acorduri și înțelegeri de parteneriat, prevăzute la art. 18, acordând atenția cuvenită, *inter alia*, problemelor referitoare la credite, comerț internațional și la înțelegerile comerciale, în conformitate cu art. 4 paragraful 2 b) din convenție.

ARTICOLUL 15

Mecanisme financiare

1. Potrivit art. 7 din convenție, care subliniază prioritatea pentru părțile-țări africane afectate și ia în considerare situația deosebită care domină în această regiune, părțile vor acorda atenție specială punerii în aplicare, în Africa, a dispozițiilor art. 21 paragraful 1 d) și e) din convenție, mai ales prin:

a) facilitarea stabilirii de mecanisme, ca de exemplu fonduri naționale pentru combaterea deșertificării, în scopul canalizării resurselor financiare la nivel local; și

b) consolidarea fondurilor și a mecanismelor financiare existente la niveluri subregionale și regionale.

2. Potrivit art. 20 și 21 din convenție, părțile care sunt și membre ale organelor de administrare ale instituțiilor financiare regionale și subregionale relevante, inclusiv ale

Băncii Africane pentru Dezvoltare și ale Fondului African pentru Dezvoltare, vor încuraja eforturile pentru a acorda prioritatea și atenția cuvenite activităților acelor instituții care fac progrese în aplicarea prevederilor prezentei anexe.

3. Părțile vor raționaliza, în măsura în care este posibil, procedurile pentru canalizarea fondurilor spre părțile-țări africane afectate.

ARTICOLUL 16

Asistență tehnică și cooperare

Părțile se angajează, potrivit capacităților lor, să raționalizeze asistența tehnică pentru și în cooperare cu părțile-țări africane, în scopul creșterii eficienței proiectelor și programelor, *inter alia*, prin:

a) limitarea costurilor măsurilor de sprijin și a celor generale, mai ales a cheltuielilor de întreținere; în orice caz, asemenea cheltuieli vor reprezenta doar un procentaj corespunzător redus din costul total al proiectului, astfel încât eficiența proiectului să crească la maximum;

b) folosirea, de preferință, a experților naționali competenți sau, acolo unde este necesar, a experților competenți din subregiune și/sau regiune, pentru conceperea, elaborarea și aplicarea proiectelor și crearea expertizei locale, acolo unde nu există; și

c) administrarea și coordonarea eficiente, precum și utilizarea eficientă a asistenței tehnice ce urmează a fi furnizată.

ARTICOLUL 17

Transferul, achiziția, adaptarea și accesul la tehnologii sănătoase din punct de vedere ecologic

În aplicarea prevederilor art. 18 din convenție, referitoare la transferul, achiziția, adaptarea și dezvoltarea tehnologiei, părțile se angajează să acorde prioritate părților-țări africane și, după cum este necesar, să elaboreze cu acestea noi modele de parteneriat și cooperare pentru întărirea formării capacității în domeniile cercetării științifice și dezvoltării, colectării și diseminării informațiilor, pentru a le face capabile să aplice strategiile lor de combatere a deșertificării și de reducere a efectelor secetei.

ARTICOLUL 18

Acorduri de coordonare și parteneriat

1. Părțile-țări africane vor coordona elaborarea, negocierea și aplicarea programelor de acțiune naționale, subregionale și regionale. În acest proces, ele pot implica, după caz, alte părți și organizații interguvernamentale și neguvernamentale competente.

2. Obiectivele unei asemenea coordonări sunt garantarea cooperării financiare și tehnice, în conformitate cu prevederile convenției, și asigurarea continuității necesare în folosirea și administrarea resurselor.

3. Părțile-țări africane vor organiza procese consultative la nivel național, subregional și regional. Aceste procese consultative:

a) pot servi ca un forum pentru negocierea și încheierea acordurilor de parteneriat, bazate pe programele de acțiune naționale, subregionale și regionale; și

b) pot preciza contribuția părților-țări africane și a altor membri ai grupurilor consultative la programe și pot identi-

fica priorități și acorduri asupra indicatorilor de aplicare și evaluare, precum și aranjamente de finanțare pentru aplicare.

4. Secretariatul permanent, la cererea părților-țări africane, potrivit art. 23 din convenție, poate facilita convocarea unor asemenea procese consultative, prin:

a) oferirea de sugestii pentru organizarea de aranjamente consultative eficiente, rezultate din experiența organizării altor asemenea aranjamente;

b) furnizarea de informații agenților bilaterale și multilaterale competente, referitoare la procesele și reuniunile consultative și încurajarea implicării lor active; și

c) furnizarea altor informații care pot fi relevante pentru stabilirea sau îmbunătățirea aranjamentelor consultative.

5. Organele de coordonare subregională și regională, *inter alia*:

a) vor recomanda ajustările corespunzătoare pentru acordurile de parteneriat;

b) vor monitoriza, vor evalua și vor raporta asupra aplicării programelor subregionale și regionale convenite; și

c) vor urmări asigurarea comunicării și cooperării eficiente între părțile-țări africane.

6. Participarea la grupurile consultative va fi deschisă, după caz, guvernelor, grupurilor și donatorilor interesați, organelor, fondurilor și programelor relevante din sistemul Organizației Națiunilor Unite, organizațiilor subregionale și regionale competente, reprezentanților organizațiilor neguvernamentale relevante. Participanții la fiecare grup consultativ vor stabili modalitățile de organizare și de funcționare a acestuia.

7. În conformitate cu art. 14 din convenție, părțile-țări dezvoltate sunt încurajate să dezvolte, din proprie inițiativă, un proces informal de consultare și coordonare între ele, la nivel național, subregional și regional și, la solicitarea unei părți-țări africane afectate sau a unei organizații subregionale ori regionale competente, să participe la un proces consultativ la nivel național, subregional sau regional, care ar putea evalua și răspunde nevoilor de asistență pentru facilitarea aplicării.

ARTICOLUL 19

Măsuri de supraveghere

Supravegherea aplicării prezentei anexe va fi realizată de părțile-țări africane, în acord cu convenția, după cum urmează:

a) la nivel național, printr-un mecanism a cărui structură va fi stabilită de fiecare parte-țară africană afectată și care va include reprezentanți ai comunităților locale și va funcționa sub supravegherea organului național coordonator prevăzut la art. 9;

b) la nivel subregional, printr-un comitet consultativ multidisciplinar, științific și tehnic, ale cărui componente și modalități de funcționare vor fi stabilite de părțile-țări africane ale respectivei subregiuni; și

c) la nivel regional, printr-un mecanism stabilit în acord cu dispozițiile pertinente ale Tratatului de instituire a Comunității Economice Africane și prin Comitetul Consultativ African Științific și Tehnic.

ANEXĂ DE APLICARE REGIONALĂ PENTRU ASIA

ARTICOLUL 1

Scopul

Scopul prezentei anexe este de a stabili liniile directoare și măsurile pentru aplicarea efectivă a convenției în părțile-țări afectate din Asia, luându-se în considerare condițiile sale specifice.

ARTICOLUL 2

Condiții specifice regiunii Asia

În realizarea obligațiilor lor, în virtutea convenției, părțile vor lua în considerare, după caz, următoarele condiții specifice, care se aplică în diverse grade părților-țări afectate din această regiune:

a) proporția ridicată a zonelor afectate de sau vulnerabile la deșertificare și secetă, în teritoriile lor, precum și marea diversitate a acestor zone în privința climei, topografiei, utilizării terenurilor și a sistemelor socioeconomice;

b) presiunea puternică asupra resurselor naturale pentru asigurarea mijloacelor de existență;

c) existența de sisteme de producție legate direct de sărăcia larg răspândită, care determină degradarea terenurilor și o presiune asupra resurselor sărace de apă;

d) consecințele importante ale condițiilor din economia mondială și problemele sociale, cum sunt: sărăcia, situația precară a sănătății și hranei, lipsa securității alimentare și cele ce decurg din migrarea, strămutarea persoanelor și dinamica demografică;

e) capacitate și structuri instituționale în extindere, dar încă insuficiente pentru a face față problemelor naționale de deșertificare și de secetă; și

f) nevoia lor de cooperare internațională, pentru a se ocupa de obiectivele dezvoltării durabile, referitoare la combaterea deșertificării și la reducerea efectelor secetei.

ARTICOLUL 3

Cadrul pentru programe de acțiune naționale

1. Programele de acțiune naționale vor constitui parte integrantă a politicilor naționale mai largi, pentru dezvoltarea durabilă a părților-țări afectate din această regiune.

2. Părțile-țări afectate vor elabora, după caz, programe de acțiune naționale, în conformitate cu art. 9 și 10 din convenție, acordând atenție specială prevederilor art. 10 paragraful 2 f). După caz, agențiile de cooperare bilaterală și multilaterală pot fi implicate în acest proces, la cererea părților-țări afectate interesate.

ARTICOLUL 4

Programe de acțiune naționale

1. În elaborarea și aplicarea programelor de acțiune naționale, părțile-țări afectate din această regiune pot, *inter alia*, potrivit situațiilor și politicilor proprii, după caz:

a) să desemneze organe corespunzătoare, responsabile cu elaborarea, coordonarea și aplicarea programelor lor de acțiune;

b) să implice populațiile afectate, inclusiv comunitățile locale, în elaborarea, coordonarea și aplicarea programelor

lor de acțiune, printr-un proces consultativ organizat local, cu cooperarea autorităților locale și a organizațiilor naționale relevante și a celor neguvernamentale;

c) să supravegheze starea mediului în zonele afectate, pentru evaluarea cauzelor și a consecințelor deșertificării și pentru a stabili domeniile prioritare pentru acțiune;

d) să evalueze, cu participarea populațiilor afectate, programele anterioare și în curs pentru combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei, în scopul conceperii unei strategii și precizării activităților din programele lor de acțiune;

e) să elaboreze programe tehnice și financiare, fundamentate pe informații rezultate din activitățile prevăzute în subparagrafele a) – d);

f) să elaboreze și să utilizeze proceduri și criterii pentru evaluarea aplicării programelor lor de acțiune;

g) să promoveze managementul integrat al bazinelor hidrografice, conservarea resurselor solului, precum și intensificarea utilizării eficiente a resurselor de apă;

h) să consolideze și/sau să stabilească sisteme de informare, evaluare, de supraveghere și de alertare timpurie în regiuni predispuse la deșertificare și la secetă, ținând seama de factorii climatici, meteorologici, hidrologici, biologici și de alți factori relevanți; și

i) acolo unde este angajată cooperarea internațională, incluzând resurse financiare și tehnice, să conceapă, într-un spirit de parteneriat, acorduri corespunzătoare care să sprijine programele lor de acțiune.

2. Potrivit art. 10 din convenție, strategia generală a programelor de acțiune naționale va acorda importanță programelor integrate de dezvoltare locală pentru zonele afectate, bazate pe mecanisme participative și pe integrarea strategiilor pentru eradicarea sărăciei, în eforturile pentru combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei. În programele de acțiune, măsurile sectoriale vor fi grupate pe domenii prioritare, care vor ține seama de marea diversitate a zonelor afectate din regiune, la care s-a referit art. 2 a).

ARTICOLUL 5

Programe de acțiune subregionale și comune

1. În conformitate cu art. 11 din convenție, părțile-țări afectate din Asia pot conveni, mutual, să se consulte și să coopereze cu alte părți, după caz, pentru a elabora și a aplica programe de acțiune subregionale sau comune, după caz, în scopul de a completa programele de acțiune naționale și de a le mări eficacitatea în aplicarea lor. În fiecare caz, părțile interesate pot conveni, de comun acord, să încredințeze organizațiilor subregionale, incluzând pe cele bilaterale sau naționale, ori instituțiilor specializate responsabilitățile referitoare la elaborarea, coordonarea și la aplicarea programelor. Asemenea organizații ori instituții pot acționa, de asemenea, ca puncte focale pentru promovarea și coordonarea acțiunilor, în conformitate cu art. 16 și 18 din convenție.

2. În elaborarea și aplicarea programelor de acțiune subregionale sau comune, părțile-țări afectate din regiune, *inter alia*, după caz:

a) vor identifica, în cooperare cu instituțiile naționale, prioritățile în materie de combatere a deșertificării și de reducere a efectelor secetei, care pot fi mai bine abordate prin astfel de programe, precum și activitățile care ar putea fi realizate efectiv prin acestea;

b) vor evalua capacitățile operaționale și activitățile instituțiilor naționale, subregionale și regionale competente;

c) vor analiza programele existente, referitoare la deșertificare și secetă, la care participă toate sau câteva părți din regiune sau subregiune, și raporturile lor cu programele de acțiune naționale; și

d) acolo unde este angajată cooperarea internațională, incluzând resurse financiare și tehnice, vor concepe, într-un spirit de parteneriat, acorduri bilaterale și/sau multilaterale corespunzătoare, care să sprijine programele.

3. Programele de acțiune subregionale sau comune pot include programe convenite în comun pentru managementul durabil al resurselor naturale transfrontieră, care sunt în legătură cu deșertificarea, priorități pentru coordonare și alte activități din domeniile construirii capacității, cooperării științifice și tehnice, sistemelor speciale de alertare din timp la secetă și distribuirii informațiilor, precum și mijloace de consolidare a organizațiilor subregionale competente și a altor organizații și instituții.

ARTICOLUL 6

Activități regionale

Activitățile regionale vizând consolidarea programelor de acțiune subregionale sau comune pot include, *inter alia*, măsuri pentru consolidarea instituțiilor și a mecanismelor de coordonare și cooperare la nivel național, subregional și regional și pentru promovarea aplicării dispozițiilor art. 16–19 din convenție. Aceste activități pot include, de asemenea:

a) promovarea și consolidarea rețelelor de cooperare tehnică;

b) elaborarea inventarelor de tehnologii, cunoștințe, know-how și practici, precum și de tehnologii și know-how tradiționale și locale și încurajarea diseminării și utilizării lor;

c) evaluarea necesităților de transfer de tehnologie și încurajarea adaptării și utilizării unor astfel de tehnologii; și

d) încurajarea programelor de conștientizare a publicului și promovarea construirii capacității, la toate nivelurile, consolidarea instruirii, a cercetării și dezvoltării și edificarea sistemelor pentru punerea în valoare a resurselor umane.

ARTICOLUL 7

Resurse și mecanisme financiare

1. Părțile, având în vedere importanța combaterii deșertificării și a reducerii efectelor secetei în regiunea Asia, vor încuraja mobilizarea de resurse financiare substanțiale și disponibilitatea mecanismelor financiare, în conformitate cu art. 20 și 21 din convenție.

2. În conformitate cu prevederile convenției și pe baza mecanismului de coordonare prevăzut la art. 8 și în acord cu politicile lor naționale de dezvoltare, părțile-țări afectate din regiune, individual sau în comun:

a) vor adopta măsuri pentru raționalizarea și consolidarea mecanismelor de alocare a fondurilor prin investiții publice și private, în scopul obținerii rezultatelor concrete în acțiunea de combatere a deșertificării și de reducere a efectelor secetei;

b) vor identifica necesitățile de cooperare internațională pentru sprijinirea eforturilor naționale, în special financiare, tehnice și tehnologice; și

c) vor încuraja participarea la instituțiile de cooperare financiară bilaterală și/sau multilaterală, în scopul de a asigura aplicarea convenției.

3. Părțile vor raționaliza, în măsura în care este posibil, procedurile pentru canalizarea fondurilor spre părțile-țări afectate din această regiune.

ARTICOLUL 8

Mecanisme de cooperare și coordonare

1. Părțile-țări afectate, prin organele corespunzătoare desemnate în conformitate cu art. 4 paragraful 1a), precum și alte părți din regiune pot, după caz, institui un mecanism pentru, *inter alia*, următoarele scopuri:

a) schimb de informații, experiență, cunoștințe și know-how;

b) cooperare și coordonarea acțiunilor, incluzând acorduri bilaterale și multilaterale, la nivel subregional și regional;

c) încurajarea cooperării științifice, tehnice, tehnologice și financiare, în conformitate cu art. 5–7;

d) identificarea necesităților de cooperare externă; și

e) supravegherea și evaluarea aplicării programelor de acțiune.

2. Părțile-țări afectate, prin organele corespunzătoare desemnate în conformitate cu art. 4 paragraful 1a), precum și alte părți din regiune se pot, de asemenea, consulta și își pot coordona programele de acțiune naționale, subregionale și comune, după caz. Ele pot antrena în acest proces, după caz, alte părți și organizații interguvernamentale și neguvernamentale competente. O astfel de coordonare va urmări să asigure, *inter alia*, acordul asupra oportunităților pentru cooperare internațională, în conformitate cu art. 20 și 21 din convenție, consolidarea cooperării tehnice și canalizarea resurselor, astfel încât să fie utilizate în mod eficient.

3. Părțile-țări afectate din regiune vor organiza, periodic, reuniuni de coordonare, iar Secretariatul permanent poate, la solicitarea lor, în conformitate cu art. 23 din convenție, să faciliteze convocarea unor astfel de reuniuni de coordonare, prin:

a) oferirea de sugestii asupra organizării aranjamentelor eficiente de coordonare, rezultate din experiența organizării altor asemenea aranjamente;

b) furnizarea de informații agenților bilaterale și multilaterale competente cu privire la reuniunile de coordonare și încurajarea implicării lor active; și

c) furnizarea altor informații care pot fi relevante pentru stabilirea sau îmbunătățirea proceselor de coordonare.

ANEXĂ DE APLICARE REGIONALĂ PENTRU AMERICA LATINĂ ȘI CARAIBE

ARTICOLUL 1

Scopul

Scopul prezentei anexe este de a stabili liniile generale directoare pentru aplicarea convenției în regiunea Americii Latine și Caraibe, luând în considerare condițiile sale specifice.

ARTICOLUL 2

Condiții specifice regiunii America Latină și Caraibe

În acord cu dispozițiile convenției, părțile vor lua în considerare următoarele condiții specifice regiunii:

a) existența de mari întinderi de pământ, care sunt vulnerabile și care au fost grav afectate de deșertificare și/sau de secetă și în care pot fi observate diverse caracteristici, în funcție de zona în care apar; acest proces cumulativ și în curs de intensificare are efecte sociale, culturale, economice și ecologice negative, care sunt cu atât mai grave prin aceea că regiunea include una dintre cele mai mari resurse de diversitate biologică din lume;

b) utilizarea frecventă de practici de dezvoltare nedurabilă în zonele afectate, ca rezultat al interacțiunilor complexe dintre factorii fizici, biologici, politici, sociali, culturali și economici, incluzând factori economici internaționali, de exemplu, datoria externă, deteriorarea condițiilor pieței și practici comerciale care afectează piețele pentru produsele agricole, piscicole și forestiere; și

c) scăderea bruscă a productivității ecosistemelor, care este principala consecință a deșertificării și secetei, conștând într-un declin al producțiilor agricole, animaliere și forestiere și într-o pierdere de diversitate biologică; din punct de vedere social, rezultatele sunt sărăcirea, migrația, deplasări interne ale populației și deteriorarea calității vieții; în consecință, regiunea va trebui să adopte o abordare integrată a problemelor deșertificării și secetei, prin promovarea modelelor de dezvoltare durabilă, care sunt în concordanță cu situația mediului, cu situația economică și socială din fiecare țară.

ARTICOLUL 3

Programe de acțiune

1. În conformitate cu convenția, în special cu art. 9–11, și în acord cu politicile lor de dezvoltare națională, părțile-țări afectate din regiune vor elabora și vor aplica, după caz, programe de acțiune naționale pentru combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei, ca parte integrantă a politicilor lor naționale pentru dezvoltare durabilă. Programe subregionale și regionale pot fi elaborate și aplicate în acord cu necesitățile regiunii.

2. În elaborarea programelor lor de acțiune naționale, părțile-țări afectate din regiune vor acorda atenție specială prevederilor art. 10 paragraful 2 f) din convenție.

ARTICOLUL 4

Conținutul programelor de acțiune naționale

La elaborarea strategiilor lor naționale de acțiune pentru combaterea deșertificării și/sau reducerea efectelor secetei,

în conformitate cu art. 5 din convenție, părțile-țări afectate din regiune, corespunzător situațiilor lor proprii, pot lua în considerare, *inter alia*, următoarele probleme tematice:

a) creșterea capacităților, educația și conștientizarea publicului, cooperarea tehnică, științifică și tehnologică, resursele și mecanismele financiare;

b) eradicarea sărăciei și ameliorarea calității vieții umane;

c) realizarea securității alimentare, dezvoltarea durabilă și managementul activităților agricole, de creștere a animalelor, forestiere și intersectoriale;

d) managementul durabil al resurselor naturale, în special managementul rațional al bazinelor hidrografice;

e) managementul durabil al resurselor naturale din zone de înaltă altitudine;

f) managementul rațional și conservarea resurselor solului, exploatarea și utilizarea eficientă a resurselor de apă;

g) conceperea și aplicarea de planuri de urgență pentru reducerea efectelor secetei;

h) consolidarea și/sau instituirea sistemelor de informare, evaluare, supraveghere și alertare timpurie în zonele predispușe la deșertificare și la secetă, luând în considerare factorii climatici, meteorologici, hidrologici, biologici, de sol, economici și sociali;

i) dezvoltarea, administrarea și utilizarea eficientă a diverselor surse de energie, incluzând promovarea surselor alternative;

j) conservarea și utilizarea durabilă a diversității biologice, în acord cu dispozițiile Convenției asupra diversității biologice;

k) luarea în considerare a aspectelor demografice, care au legătură cu deșertificarea și cu seceta; și

l) stabilirea sau consolidarea cadrului legislativ și instituțional, care să permită aplicarea convenției și să vizeze, *inter alia*, descentralizarea structurilor și funcțiilor administrative care au legătură cu combaterea deșertificării și a secetei, cu participarea comunităților afectate și a societății, în general.

ARTICOLUL 5

Cooperarea tehnică, științifică și tehnologică

În conformitate cu prevederile convenției, în special cu art. 16–18, și pe baza mecanismului de coordonare prevăzut la art. 7, părțile-țări afectate din regiune pot, individual sau în comun:

a) să promoveze consolidarea rețelelor de cooperare tehnică și a sistemelor de informare naționale, subregionale și regionale, precum și, după caz, integrarea lor în sursele internaționale de informații;

b) să elaboreze un inventar de tehnologii disponibile și know-how și să promoveze diseminarea și utilizarea lor;

c) să încurajeze utilizarea tehnologiei, cunoștințelor, know-how și practicilor tradiționale, în conformitate cu art. 18 paragraful 2 b) din convenție;

d) să identifice necesitățile de transfer de tehnologie; și

e) să promoveze dezvoltarea, adaptarea, adoptarea și transferul de tehnologii relevante, existente și noi, sănătoase din punct de vedere ecologic.

ARTICOLUL 6

Resurse și mecanisme financiare

În conformitate cu prevederile convenției, în special cu art. 20 și 21, pe baza mecanismului de coordonare prevăzut la art. 7 și în acord cu politicile lor naționale de dezvoltare, părțile-țări afectate din regiune, individual sau în comun:

a) vor adopta măsuri pentru raționalizarea și consolidarea mecanismelor de asigurare a fondurilor, prin investiții publice și private, în scopul obținerii de rezultate concrete în acțiunea de combatere a deșertificării și de reducere a efectelor secetei;

b) vor identifica necesitățile de cooperare internațională pentru sprijinirea eforturilor naționale; și

c) vor încuraja participarea la instituții de cooperare financiară bilaterală și/sau multilaterală, în scopul asigurării aplicării convenției.

ARTICOLUL 7

Cadrul instituțional

1. Pentru a aduce la îndeplinire prevederile prezentei anexe, părțile-țări afectate din regiune:

a) vor stabili și/sau vor consolida punctele focale naționale pentru a coordona acțiunile de combatere a deșertificării și/sau de reducere a efectelor secetei; și

b) vor institui un mecanism pentru coordonarea punctelor focale naționale, în următoarele scopuri:

(i) schimburi de informații și de experiență;

(ii) coordonarea activităților la nivel subregional și regional;

(iii) încurajarea cooperării tehnice, științifice, tehnologice și financiare;

(iv) identificarea necesităților de cooperare externă; și

(v) supravegherea și evaluarea aplicării programelor de acțiune.

2. Părțile-țări afectate din regiune vor organiza reuniuni periodice de coordonare, iar Secretariatul permanent poate, la solicitarea lor, în conformitate cu art. 23 din convenție, să faciliteze convocarea unor astfel de reuniuni de coordonare, prin:

a) oferirea de sugestii privind organizarea aranjamentelor eficiente de coordonare, rezultate din experiența organizării altor asemenea aranjamente;

b) furnizarea de informații agențiilor bilaterale sau multilaterale competente, cu privire la reuniunile de coordonare, și încurajarea implicării lor active; și

c) furnizarea altor informații care pot fi relevante pentru instituirea sau îmbunătățirea proceselor de coordonare.

ANEXA Nr. IV

ANEXĂ DE APLICARE PENTRU REGIUNEA NORD-MEDITERANEANĂ

ARTICOLUL 1

Scopul

Scopul prezentei anexe este de a stabili liniile directoare și măsurile necesare pentru aplicarea eficace a convenției în cadrul părților-țări afectate din regiunea nord-mediteraneană, ținând seama de particularitățile sale.

ARTICOLUL 2

Particularitățile regiunii nord-mediteraneene

Particularitățile regiunii nord-mediteraneene, la care se referă art. 1, sunt, în principal, următoarele:

a) condiții climatice semiaride, care afectează zone largi; secete sezoniere; variația foarte mare a regimului pluviometric; averse de mare intensitate;

b) soluri sărace și foarte vulnerabile la eroziune, predispușe la formarea crustei de suprafață;

c) relief accidentat, cu pante abrupte și peisaje foarte diversificate;

d) pierderi importante de vegetație forestieră, datorate incendiilor violente frecvente;

e) criza agriculturii tradiționale, asociată cu abandonarea terenurilor și deteriorarea structurilor de conservare a solului și a apei;

f) exploatarea nedurabilă a resurselor de apă, cauzând grave prejudicii ecologice, inclusiv poluarea chimică, salinizarea și epuizarea apelor subterane; și

g) concentrarea activității economice în zone de țârm, ca rezultat al dezvoltării urbane, activităților industriale, turismului și agriculturii în condiții de irigație.

ARTICOLUL 3

Cadrul de planificare strategică pentru dezvoltarea durabilă

1. Programele de acțiune naționale vor constitui o componentă integrantă și centrală a cadrului de planificare strategică pentru dezvoltarea durabilă a părților-țări afectate din regiunea nord-mediteraneană.

2. Un proces consultativ și participativ, antrenând autoritatea guvernamentală la niveluri corespunzătoare, comunități locale și organizații neguvernamentale, va fi întreprins pentru a asigura îndrumarea în conceperea unei strategii cu planificare flexibilă, care să permită o participare locală maximă, în conformitate cu art. 10 paragraful 2 f) din convenție.

ARTICOLUL 4

Obligația elaborării programelor de acțiune naționale și calendarul

Părțile-țări afectate din regiunea nord-mediteraneană vor elabora programe de acțiune naționale și, după caz, programe de acțiune subregionale, regionale sau comune. Elaborarea unor astfel de programe va fi finalizată cât mai curând posibil.

ARTICOLUL 5

Elaborarea și aplicarea programelor naționale de acțiune

În elaborarea și aplicarea programelor de acțiune naționale, în conformitate cu art. 9 și 10 din convenție, fiecare parte-țară afectată din regiune, după caz:

a) va desemna organele competente responsabile cu elaborarea, coordonarea și aplicarea programului său;

b) va antrena populațiile afectate, incluzând comunitățile locale, la elaborarea, coordonarea și aplicarea programului, printr-un proces consultativ organizat local, cu cooperarea autorităților locale și a organizațiilor neguvernamentale relevante;

c) va supraveghea starea mediului din zonele afectate, în scopul analizării cauzelor și a consecințelor deșertificării și pentru a stabili domeniile prioritare de acțiune;

d) va evalua, cu participarea populațiilor afectate, programele anterioare și pe cele în curs de desfășurare, în scopul de a concepe o strategie și de a pregăti activitățile pentru programul de acțiune;

e) va pregăti programe tehnice și financiare, bazate pe informațiile obținute din activitățile prevăzute în subparagrafele a)–d); și

f) va elabora și va utiliza proceduri și indicatori pentru monitorizarea și evaluarea aplicării programului.

ARTICOLUL 6

Conținutul programelor de acțiune naționale

Părțile-țări afectate din regiune pot include în programele lor naționale de acțiune măsuri privind:

a) domeniile legislative, instituționale și administrative;

b) modurile de utilizare a terenurilor, managementul resurselor de apă, conservarea solurilor, silvicultura, activitățile agricole, păstoritul și amenajarea teritoriului;

c) managementul și conservarea vieții sălbatice și a altor forme de diversitate biologică;

d) protecția pădurilor împotriva incendiilor;

e) promovarea mijloacelor de existență alternative;

f) cercetarea, instruirea și conștientizarea publicului.

ARTICOLUL 7

Programe subregionale, regionale și comune de acțiune

1. Părțile-țări afectate din regiune pot elabora și pot aplica programe de acțiune subregionale și/sau regionale, în acord cu art. 11 din convenție, pentru a completa și a crește eficiența programelor de acțiune naționale. Două sau mai multe părți-țări afectate din regiune pot conveni, într-un mod similar, elaborarea programelor de acțiune comune.

2. Dispozițiile art. 5 și 6 se vor aplica *mutatis mutandis* și la elaborarea și aplicarea programelor de acțiune subregionale, regionale și comune. În plus, astfel de programe pot include realizarea de activități de cercetare și dezvoltare, care privesc anumite ecosisteme din zonele afectate.

3. În elaborarea și aplicarea programelor de acțiune subregionale, regionale sau comune, părțile-țări afectate din regiune, după caz:

a) vor identifica, în cooperare cu instituțiile naționale, obiectivele naționale în materie de combatere a deșertificării, care pot fi mai bine abordate prin astfel de programe, precum și activitățile relevante care ar putea fi realizate eficient prin aceste programe;

b) vor evalua capacitățile operaționale și activitățile instituțiilor regionale, subregionale și naționale competente; și

c) vor analiza programele existente între părțile din regiune, în materie de combatere a deșertificării, și raporturile dintre acestea și programele de acțiune naționale.

ARTICOLUL 8

Coordonarea programelor de acțiune subregionale, regionale și comune

Părțile-țări afectate, care elaborează un program de acțiune subregional, regional sau comun, pot înființa un comitet de coordonare, compus din reprezentanți din fiecare parte-țară afectată, însărcinat să analizeze progresele în combaterea deșertificării, să armonizeze programele de acțiune naționale, să facă recomandări în diverse etape de elaborare și de aplicare a programelor de acțiune subregionale, regionale sau comune și să acționeze ca un punct focal pentru promovarea și coordonarea cooperării tehnice, în conformitate cu art. 16–19 din convenție.

ARTICOLUL 9

Noneligibilitate pentru asistență financiară

În aplicarea programelor de acțiune naționale, subregionale, regionale și comune, părțile-țări dezvoltate afectate din regiune nu pot primi asistență financiară în virtutea prezentei convenții.

ARTICOLUL 10

Coordonarea cu alte subregiuni și regiuni

Programele de acțiune subregionale, regionale și comune din regiunea nord-mediteraneană pot fi elaborate și aplicate în corelare cu cele ale altor subregiuni și regiuni, în special cu cele din subregiunea nord-africană.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aderarea României
la Convenția Națiunilor Unite pentru combaterea deșertificării
în țările afectate grav de secetă și/sau
de deșertificare, în special în Africa, adoptată la Paris
la 17 iunie 1994**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aderarea României la Convenția Națiunilor Unite pentru combaterea deșertificării în țările afectate grav de secetă și/sau de deșertificare, în special în Africa, adoptată la Paris la 17 iunie 1994, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 4 iunie 1998.
Nr. 198.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind supunerea spre ratificare Parlamentului
a Tratatului dintre România și Republica Populară Chineză
privind extrădarea, semnat la București la 1 iulie 1996**

În temeiul art. 91 alin. (1) și al art. 99 din Constituția României, precum și al art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Tratatul dintre România și Republica Populară Chineză privind extrădarea, semnat la București la 1 iulie 1996, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

București, 16 ianuarie 1998.
Nr. 29.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru ratificarea Tratatului dintre România
și Republica Populară Chineză privind extrădarea,
semnat la București la 1 iulie 1996**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Tratatul dintre România și Republica Populară Chineză privind extrădarea, semnat la București la 1 iulie 1996.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 21 aprilie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
OLIVIU GHERMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 11 mai 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
PAULA MARIA IVĂNESCU

București, 5 iunie 1998.
Nr. 118.

T R A T A T

între România și Republica Populară Chineză privind extrădarea

România și Republica Populară Chineză, denumite în continuare *părți contractante*, în scopul întăririi colaborării lor în domeniul combaterii criminalității, au convenit, pe baza respectării suveranității, egalității și reciprocității, să încheie următorul tratat:

ARTICOLUL 1

Obligația de a extrăda

Părțile contractante se obligă să-și extrădeze, reciproc, la cerere, în conformitate cu prevederile prezentului tratat, persoanele aflate pe teritoriul lor, pentru a fi trase la răspundere penală sau pentru executarea pedepsei.

ARTICOLUL 2

Infracțiunile care dau loc la extrădare

1. În sensul prezentului tratat, prin *infracțiuni care dau loc la extrădare* se înțelege infracțiunile care, potrivit legilor ambelor părți contractante, atrag o pedeapsă cu închisoarea de cel puțin un an.

2. În cazul în care extrădarea este cerută în vederea executării unei pedepse aplicate pentru o infracțiune care îndeplinește condițiile prevăzute la paragraful 1, ea este admisă numai dacă durata pedepsei de executat este de cel puțin 6 luni închisoare.

3. Considerarea unei infracțiuni ca fiind pedepsită de legile ambelor părți contractante nu este condiționată de împrejurarea că legile părților contractante înscriu fapta în aceeași categorie de infracțiuni sau o denumesc prin aceeași terminologie.

4. Dacă cererea de extrădare se referă la două sau mai multe infracțiuni pedepsite cu închisoarea de legile ambelor părți contractante, chiar dacă numai una dintre ele corespunde condițiilor prevăzute la paragraful 1 privind durata pedepsei, extrădarea poate fi admisă și pentru celelalte infracțiuni.

5. În cazul infracțiunilor fiscale, extrădarea nu va putea fi refuzată pe motiv că legislația părții solicitate nu prevede același regim de taxe și impozite sau nu conține același tip de reglementare în materie de taxe și impozite, vamă sau schimb valutar ca și legislația părții solicitante.

ARTICOLUL 3

Cazuri în care extrădarea nu se admite

Extrădarea nu va avea loc în unul dintre următoarele cazuri:

- a) dacă persoana a cărei extrădare se cere este cetățean al părții solicitate;
- b) dacă infracțiunea pentru care se cere extrădarea este considerată de către partea solicitată ca fiind de natură politică;
- c) dacă partea solicitată are motive serioase să considere că cererea de extrădare adresată de partea solicitantă

are drept scop intentarea unui proces penal sau executarea unei pedepse pentru motive de rasă, religie, naționalitate sau opinii politice sau că situația persoanei a cărei extrădare se cere va fi vătămată în procedura judiciară pentru unul dintre aceste motive;

d) dacă infracțiunea pentru care se cere extrădarea este o infracțiune de natură militară, care nu constituie, totodată, o infracțiune de drept comun;

e) dacă, potrivit legii uneia dintre părțile contractante, persoana a cărei extrădare se cere a dobândit imunitate de urmărire, de judecată sau de executare a pedepsei din orice temei legal, inclusiv prescripția sau amnistia;

f) dacă, înainte de primirea cererii de extrădare, față de persoana a cărei extrădare se cere partea solicitată a intentat un proces penal, a pronunțat o hotărâre penală definitivă sau a încetat procesul pentru aceeași infracțiune.

ARTICOLUL 4

Cazuri în care extrădarea poate fi refuzată

Extrădarea poate fi refuzată în unul dintre următoarele cazuri:

a) dacă, potrivit legii părții solicitate, infracțiunea a fost săvârșită în total sau în parte pe teritoriul acesteia sau într-un loc asimilat teritoriului ei;

b) dacă infracțiunea a fost săvârșită în afara teritoriului părții solicitante, iar legea părții solicitate nu permite exercitarea acțiunii penale pentru o astfel de infracțiune săvârșită în afara teritoriului său;

c) dacă, prin admiterea cererii de extrădare, s-ar contraveni unor principii de bază ale legislației părții solicitate.

ARTICOLUL 5

Obligația de a porni o acțiune penală

1. Dacă fapta pentru care s-a cerut extrădarea constituie infracțiune potrivit legii părții solicitate, dar aceasta a refuzat extrădarea în baza prevederilor art. 3 lit. a) și ale art. 4 lit. a) din prezentul tratat, la cererea părții solicitante, partea solicitată este obligată să supună cauza autorității sale judiciare competente pentru pornirea acțiunii penale, în conformitate cu legea sa.

2. Cererea părții solicitante se adresează în scris, pe calea prevăzută la art. 6 din prezentul tratat, și va fi însoțită de actele și de probele prevăzute la art. 8 din acesta.

3. Partea solicitată trebuie să informeze partea solicitantă, în cel mai scurt timp posibil, despre rezultatul procesului.

ARTICOLUL 6

Modul de legătură

Părțile contractante vor comunica între ele pe cale diplomatică, cu excepția cazurilor în care prezentul tratat prevede altfel.

ARTICOLUL 7

Limba folosită

În aplicarea prezentului tratat, părțile contractante vor folosi limbile oficiale proprii și vor anexa o traducere în limba oficială a celeilalte părți sau în limba engleză.

ARTICOLUL 8

Cererea de extrădare și actele anexe

1. Cererea de extrădare trebuie să fie formulată în scris și trebuie să cuprindă următoarele:

a) indicarea autorității solicitante;

b) numele, prenumele, cetățenia și celelalte date cunoscute privind identitatea persoanei a cărei extrădare se solicită, precum și locul în care se află aceasta;

c) descrierea faptei comise, inclusiv data și locul comiterii, precum și prejudiciul cauzat prin infracțiune, atunci când este cazul;

d) încadrarea juridică a faptei și pedeapsa prevăzută de lege.

2. La cererea de extrădare se anexează următoarele:

a) în măsura în care este posibil, informații referitoare la semnalmentele persoanei a cărei extrădare se solicită, fotografiile, amprente digitale și orice alte date, acte și informații de natură să determine identitatea, cetățenia și locul unde se află aceasta;

b) date și acte privind prejudiciul și orice precizări posibile asupra naturii, cuantumului și importanței lui;

c) copia de pe dispozițiile legale aplicabile sau o declarație asupra acestora, inclusiv cu privire la pedepsele aplicabile, termenele de prescripție a acțiunii penale și executării pedepsei.

3. În cazul în care extrădarea se solicită în vederea urmăririi penale sau judecării, la cererea de extrădare se anexează originalul sau copia de pe mandatul de arestare sau de pe alt act având aceeași valabilitate.

4. În cazul în care extrădarea se solicită în vederea executării pedepsei, la cererea de extrădare se anexează originalul sau o copie certificată de pe hotărârea judecătorească definitivă și informații referitoare la durata pedepsei rămase de executat.

Cererea de extrădare și actele anexe trebuie să poarte sigiliul oficial al organelor competente, fără a fi supuse cerinței legalizării.

ARTICOLUL 9

Informații suplimentare

Dacă partea solicitată consideră că informațiile sau actele anexate la cererea de extrădare nu sunt suficiente, poate să ceară părții solicitante suplimentarea lor în termen de 60 de zile. Acest termen poate fi prelungit cu încă 15 zile, la cererea motivată a părții solicitante. Dacă partea solicitantă nu poate oferi informațiile sau actele în termenul respectiv, se consideră că renunță la cerere; în acest caz

persoana arestată a cărei extrădare se cere va fi pusă în libertate. Aceasta nu împiedică partea solicitantă să adreseze o nouă cerere, cu același obiect.

ARTICOLUL 10

Arestarea în vederea extrădării

După primirea cererii de extrădare, partea solicitată va lua de îndată măsuri pentru arestarea persoanei a cărei extrădare se cere, cu excepția cazurilor în care, potrivit prezentului tratat, extrădarea nu va avea loc.

ARTICOLUL 11

Arestarea provizorie

1. În caz de urgență, partea solicitantă poate cere părții solicitate, înainte de primirea cererii de extrădare, să aresteze provizoriu persoana a cărei extrădare se cere. O astfel de cerere se poate adresa, în scris, fie pe cale diplomatică, fie prin organizația Interpol, folosind orice mijloace de comunicare acceptate de partea solicitată.

2. Cererea de arestare provizorie va cuprinde datele prevăzute la art. 8 paragraful 1 din prezentul tratat și mențiunea că s-a emis mandatul de arestare ori că s-a pronunțat hotărârea de condamnare definitivă, precum și precizarea că cererea de extrădare va fi transmisă cât mai curând posibil.

3. Partea solicitată va anunța de îndată partea solicitantă despre modul de rezolvare a cererii.

4. Dacă cererea de extrădare și actele prevăzute la art. 8 din prezentul tratat nu sunt transmise de către partea solicitantă în termen de 30 de zile de la arestarea persoanei, aceasta va fi pusă în libertate. Termenul de 30 de zile va putea fi prelungit o singură dată cu cel mult 15 zile, la cererea motivată a părții solicitante.

5. Punerea în libertate nu exclude o nouă arestare, nici extrădarea, dacă cererea de extrădare și actele anexe sunt transmise ulterior.

ARTICOLUL 12

Predarea persoanei extrădate

1. Partea solicitată va comunica de îndată părții solicitante hotărârea luată cu privire la cererea de extrădare.

2. În caz de refuz total sau parțial al cererii de extrădare, partea solicitată va comunica părții solicitante motivele.

3. Dacă cererea de extrădare a fost admisă, partea solicitată va stabili un termen rezonabil pentru predare, înăuntrul căruia cele două părți contractante vor conveni asupra datei și locului predării; totodată, partea solicitată va comunica părții solicitante informații asupra duratei detenției executate de către persoană, în vederea extrădării.

4. Dacă partea solicitantă nu ia în primire persoana cerută în termen de 15 zile de la data fixată pentru predare, se consideră că aceasta a renunțat la cererea de extrădare. Partea solicitată va pune în libertate persoana arestată și va putea refuza o nouă cerere de extrădare pentru aceeași faptă.

5. Dacă una dintre părțile contractante nu a putut să predea sau să preia, din motive independente de voința sa, în termenul stabilit, persoana a cărei extrădare a fost cerută, această parte contractantă trebuie să informeze în timp util cealaltă parte contractantă. Părțile contractante se vor pune de acord asupra unei noi date de predare.

ARTICOLUL 13

Amânarea predării și predarea temporară

1. Dacă persoana a cărei extrădare se cere este implicată într-un proces penal în curs sau dacă a fost condamnată ori se află în curs de executare a unei pedepse pentru o altă infracțiune decât aceea în legătură cu care se cere extrădarea pe teritoriul părții solicitate, partea solicitată poate amâna predarea persoanei respective până la terminarea procesului sau până la executarea completă a pedepsei ori până la eliberarea înainte de expirarea duratei acesteia. Partea solicitată va informa de îndată partea solicitantă despre amânare.

2. Dacă amânarea predării, prevăzută la paragraful 1, ar putea atrage după sine împlinirea termenului de prescripție a acțiunii penale sau ar prejudicia investigarea faptelor, partea solicitată poate preda temporar persoana a cărei extrădare se solicită, la cererea părții solicitante.

3. Persoana predată temporar va fi înapoiată imediat părții solicitate, după ce partea solicitantă a efectuat actele procesuale respective.

ARTICOLUL 14

Repetarea extrădării

Dacă persoana extrădată se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată ori de la executarea pedepsei și se întoarce de bunăvoie pe teritoriul părții solicitate, la cererea părții solicitante, partea solicitată va putea extrăda din nou persoana respectivă. În acest caz, nu mai este necesar ca partea solicitantă să prezinte actele prevăzute la art. 8 din prezentul tratat.

ARTICOLUL 15

Cereri de extrădare primite din partea mai multor state

Dacă extrădarea aceleiași persoane este cerută concomitent de mai multe state, inclusiv de partea solicitantă, fie pentru aceeași faptă, fie pentru fapte diferite, partea solicitată hotărăște cărui stat îi va extrăda persoana respectivă, ținând seama de toate circumstanțele și, în special, de relațiile convenționale, de gravitatea și de locul săvârșirii infracțiunilor, de data cererilor, de cetățenia persoanei cerute și de posibilitatea unei extrădări ulterioare unui alt stat.

ARTICOLUL 16

Regula specialității

Partea solicitantă nu va putea trage la răspundere penală, nu va putea supune la executarea pedepsei sau la o altă limitare a libertății personale persoana extrădată,

pentru o infracțiune săvârșită anterior predării, alta decât cea pentru care s-a cerut extrădarea, sau nu o poate preda unui stat terț decât în următoarele cazuri:

a) partea solicitată este de acord. În acest scop partea solicitantă va transmite, pe calea prevăzută la art. 6, o cerere scrisă, însoțită de actele prevăzute la art. 8 din prezentul tratat și de un proces-verbal conținând declarația extrădatului. Consimțământul va putea fi dat, dacă infracțiunea pentru care este cerut antrenează ea însăși obligația de extrădare în conformitate cu prezentul tratat;

b) deși a avut posibilitatea, persoana extrădată nu a părăsit teritoriul părții solicitante în termen de 30 de zile de la sfârșitul procesului penal, iar în cazul condamnării, de la executarea pedepsei, sau dacă se reîntoarce de bunăvoie pe teritoriul acestei din urmă părți. În acest termen nu se socotește timpul în care persoana extrădată nu a putut părăsi teritoriul părții solicitante din motive independente de voința sa.

ARTICOLUL 17

Transmiterea obiectelor

1. La cererea părții solicitante, partea solicitată se obligă să transmită, în limitele prevăzute de legea sa, obiectele și valorile care au fost procurate de persoana extrădată prin infracțiunile care au atras extrădarea, precum și obiectele și valorile care pot fi folosite ca probe.

2. După admiterea extrădării, obiectele și valorile prevăzute la paragraful 1 se transmit chiar dacă extrădarea infractorului nu poate fi făcută din cauza decesului lui, evadării sau din alte cauze.

3. Dacă obiectele și valorile menționate la paragraful 1 sunt necesare părții solicitate ca probe într-o altă cauză penală, transmiterea lor poate fi amânată până la terminarea procesului în cauză sau pot fi predate, cu condiția de a fi restituite. Despre acestea partea solicitată va informa partea solicitantă.

4. Drepturile părții solicitate sau ale terților asupra obiectelor și valorilor menționate la paragraful 1 rămân neatinse. Obiectele asupra cărora există asemenea drepturi se restituie părții solicitate după terminarea procesului, cât mai curând posibil și fără cheltuieli.

ARTICOLUL 18

Tranzitarea

1. Fiecare dintre părțile contractante va autoriza, la cererea celeilalte părți contractante, transportul pe teritoriul său al persoanelor extrădate celeilalte părți contractante de către un alt treilea stat. În cazul tranzitului cu avionul, fără aterizare, pe teritoriul celeilalte părți contractante, nu este necesar acordul acesteia din urmă.

2. Cererea de tranzit va fi transmisă pe calea prevăzută la art. 6 din prezentul tratat. Aceasta va fi formulată în

scris și va fi însoțită de actele prevăzute la art. 8 din prezentul tratat.

3. Partea solicitată poate refuza tranzitul, dacă persoana nu ar putea fi extrădată potrivit prevederilor prezentului tratat.

ARTICOLUL 19

Informații

Partea solicitantă va comunica părții solicitate informații cu privire la procesul penal sau la executarea pedepsei, precum și la reextrădarea persoanei într-un stat terț.

ARTICOLUL 20

Legile aplicabile pentru rezolvarea cererilor de extrădare

Cu excepția prevederilor din prezentul tratat, partea solicitată va rezolva cererile privind extrădarea, potrivit legii sale.

ARTICOLUL 21

Cheltuieli

1. Partea solicitată suportă cheltuielile ocazionate de extrădare pe teritoriul ei, până la predarea persoanei extrădate.

2. Cheltuielile cu privire la tranzit vor fi suportate de partea solicitantă.

ARTICOLUL 22

Rezolvarea diferendelor

Orice diferend privind interpretarea și aplicarea prezentului tratat va fi rezolvat pe cale diplomatică.

ARTICOLUL 23

Ratificarea și intrarea în vigoare a tratatului

Tratatul este supus ratificării și va intra în vigoare în cea de-a 30-a zi de la data efectuării schimbului instrumentelor de ratificare. Instrumentele de ratificare vor fi schimbate la Beijing.

ARTICOLUL 24

Valabilitatea tratatului

1. Prezentul tratat se încheie pe durată nelimitată. Tratatul își va înceta valabilitatea după trecerea a 6 luni de la data notificării, în scris, pe cale diplomatică, a denunțării lui de către oricare dintre părțile contractante.

2. Prevederile prezentului tratat se vor aplica și în cazul cererilor de extrădare anterioare datei încetării valabilității lui.

Drept pentru care plenipotențiarilor celor două părți contractante au semnat prezentul tratat la București la 1 iulie 1996, în două exemplare, în limbile română și chineză, ambele texte având aceeași valabilitate.

Pentru România,

Teodor Viorel Meleșcanu

Pentru Republica Populară Chineză,

Qian Qichen

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind promulgarea Legii pentru ratificarea Tratatului
dintre România și Republica Populară Chineză
privind extrădarea, semnat la București la 1 iulie 1996**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Tratatului dintre România și Republica Populară Chineză privind extrădarea, semnat la București la 1 iulie 1996, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 4 iunie 1998.
Nr. 205.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind conferirea medaliei „Crucea comemorativă
a celui de-al doilea război mondial, 1941—1945“**

În temeiul art. 94 lit. a) din Constituția României și al prevederilor Legii nr. 68/1994 privind înființarea medaliei „Crucea comemorativă a celui de-al doilea război mondial, 1941—1945“,

având în vedere propunerile ministrului de stat, ministrul apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Pentru serviciile militare aduse statului român în timpul celui de-al doilea război mondial se conferă medalia „Crucea comemorativă a celui de-al doilea război mondial, 1941—1945“ unor veterani de război din municipiul București și din județele Bacău, Botoșani, Brăila, Buzău, Dolj, Sibiu, Timiș și Vrancea, prevăzuți în anexele nr. 1—9*), care fac parte integrantă din prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

București, 8 iunie 1998.
Nr. 214.

*) Anexele nr. 1—9 se publică ulterior.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL PRIVATIZĂRII

ORDIN

privind modificarea Ordinului ministrului privatizării nr. 60/1998 pentru aplicarea Normelor metodologice privind privatizarea societăților comerciale și vânzarea de active

Având în vedere prevederile Decretului nr. 132/1998, dispozițiile art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998, precum și dispozițiile art. 8 din Normele metodologice privind privatizarea societăților comerciale și vânzarea de active, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 55/1998,

în temeiul art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 51/1998 privind organizarea și funcționarea Ministerului Privatizării, ministrul privatizării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se înlocuiește anexa nr. 3 la Ordinul ministrului privatizării nr. 60 din 16 martie 1998 — Instrucțiuni privind raportul de evaluare simplificat pentru stabilirea prețului de ofertă la vânzarea prin licitație a acțiunilor/părților sociale — cu anexa la prezentul ordin.

Art. 2. — Prevederile prezentului ordin vor fi aduse la îndeplinire de către Fondul Proprietății de Stat.

Art. 3. — Departamentul de restructurare privatizare din cadrul Ministerului Privatizării va coordona și va controla aplicarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României.

Ministrul privatizării,
Sorin Dimitriu

București, 25 mai 1998.
Nr. 136.

ANEXĂ

INSTRUCȚIUNI

privind raportul de evaluare simplificat pentru stabilirea prețului de ofertă la vânzarea acțiunilor/părților sociale

Raportul de evaluare simplificat se întocmește pentru stabilirea prețului de ofertă la vânzarea de acțiuni/părți sociale prin licitație sau prin negociere.

Raportul de evaluare simplificat nu se aplică, de regulă, la vânzarea acțiunilor care sunt cotate la bursele de valori sau care sunt tranzacționate pe piața extrabursieră, precum și la vânzarea prin negociere a unui pachet de acțiuni reprezentând cel puțin 50% din totalul acțiunilor gestionate de Fondul Proprietății de Stat la societățile comerciale cu capital social mai mare de 18 miliarde lei.

Metodologia de evaluare se bazează pe calcularea valorii activului net contabil, ajustată cu media profitului pe ultimii 4 ani.

A. Calculul activului net contabil

Activul net contabil se calculează conform modelului din anexa nr. 1, formularul F12 lit. c), aprobată prin Ordinul ministrului privatizării nr. 59/1998.

Valoarea activului net contabil (Vanc) este determinată pe baza datelor cuprinse în ultima bilanță trimestrială de verificare, ținând seama și de influența contului 8045, elaborată de societatea comercială supusă privatizării.

Administratorii societății comerciale depun la vânzător documentele de ofertă solicitate de acesta și formularul cuprinzând determinarea valorii activului net contabil, verificate și semnate de membrii comisiei de cenzori sau de un expert contabil autorizat în cazul unei societăți comerciale cu răspundere limitată.

Cenzorii și administratorii societății comerciale au obligația de a verifica și de a certifica corectitudinea datelor, în mod deosebit a celor referitoare la:

— determinarea valorii rămase a mijloacelor fixe, pe baza reevaluării acestora, conform hotărârilor Guvernului nr. 945/1990, nr. 26/1992 și nr. 500/1994, cu modificările și completările ulterioare;

— amortizarea mijloacelor fixe, conform Legii nr. 15/1994, cu modificările și completările ulterioare, și Hotărârii Guvernului nr. 266/1994;

— evaluarea terenurilor din proprietatea societății comerciale, pe baza Hotărârii Guvernului nr. 834/1991, completată, și a Hotărârii Guvernului nr. 500/1994, cu modificările și completările ulterioare.

B. Media aritmetică a profitului pe ultimii 4 ani*) se determină cu ajutorul următoarei formule:

$$P_{nm} = \frac{P_{n_{t-3}} \times I_{t-2} \times I_{t-1} \times I_t + P_{n_{t-2}} \times I_{t-1} \times I_t + P_{n_{t-1}} \times I_t + Z}{4} \quad (1),$$

în care:

P_{nm} = media profitului net pe ultimii 4 ani, la care s-au aplicat indicii de inflație comunicați de Comisia Națională pentru Statistică;

t = indice care reprezintă anul de bază în care se calculează P_{nm} ;

$P_{n_{t-1}}$ = profitul net realizat în anul anterior;

$P_{n_{t-2}}$ = profitul net realizat cu 2 ani în urmă;

$P_{n_{t-3}}$ = profitul net realizat cu 3 ani în urmă;

I_{t-2}, I_{t-1} = indici de inflație, comunicați de Comisia Națională pentru Statistică pentru anii $t-2$ și $t-1$;

I_t = indicele de inflație de la începutul anului (t) până la ultima bilanță trimestrială de verificare;

Z = profitul net anual, extrapolat pentru anul (t), calculat cu formula (2):

$$Z = \frac{Y_n}{n} \times 12 \quad (2),$$

în care:

Y_n = profitul net cumulat, preluat din ultima bilanță de verificare a conturilor sintetice din anul (t);

n = numărul de luni care au trecut de la începutul anului (t) și până la data întocmirii ultimei bilanțe trimestriale de verificare.

Pentru anii în care s-au înregistrat pierderi, termenii corespunzători acestor ani primesc valoarea „0”.

C. Calculul prețului de ofertă

Prețul de ofertă/acțiune/părți sociale se calculează cu formula (3):

$$\text{Preț ofertă/acțiune/părți sociale} = \frac{V_{anc}}{N} \left(1 + \frac{P_{nm}}{Cs} \right) \quad (3),$$

în care:

V_{anc} = valoarea activului net contabil, calculată conform lit. A;

Cs = capitalul social corespunzător ultimei cereri de mențiuni înregistrate la oficiul registrului comerțului;

N = numărul total de acțiuni/părți sociale emise de societatea comercială supusă privatizării, aferent capitalului social, conform ultimei cereri de mențiuni înregistrate la oficiul registrului comerțului.

Prețul de ofertă pentru pachetul de acțiuni/părți sociale oferit la vânzare se calculează cu formula (4):

$$\text{Prețul de ofertă pe pachetul de acțiuni/părți sociale} = \frac{\text{Prețul de ofertă}}{\text{acțiune/părți sociale}} \times N_1 \quad (4),$$

în care:

N_1 = numărul de acțiuni/părți sociale oferite la vânzare.

*) Este valabil pentru cazul în care societatea comercială a încheiat bilanțul contabil în ultimii 4 ani, raportat la anul de bază; în cazul unor societăți comerciale nou-înființate, se consideră media aritmetică a ultimilor ani în care a încheiat bilanțul contabil raportat la anul de bază.